

TIGHT BINDING BOOK

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200849

UNIVERSAL
LIBRARY

ಶ್ವೇತ ಗಾನ

ಡಿ. ಎಸ್. ಕರ್ಕೆ

ಮುದ್ರಕರು:..
ಅಲ್ಲಪ್ಪಾ ಭೈರಪ್ಪಾ ಹುದ್ದಾರ
ಮಿತ್ರಸಮೂಹ ಮುದ್ರಣಾಲಯ
ರಬಕವಿ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು:..
ಚ. ಚ. ಅಬಕಾರ
ಕರ್ನಾಟಕ ಪುಸ್ತಕ ಮಂದಿರ
ಬನಹಟ್ಟಿ.

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ
೧೯೪೯
ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರವು.

Special paper quota No. 65/47098/III of 8-12-1948
(Paper Controller, Bombay)

ವೂಜ್ಯ ಬಾವೂಜಿ

ಅವರ

ವುಣ್ಯ ಸ್ಮರಣೆಗೆ

ಆಡುತಿಹುದಿದೊ ಒಳಗು ಹೊರಗು ಒಂದೇ ಉಸಿರು
ಎಲ್ಲ ಜೀತನಕದುನೆ ಚೈತನ್ಯವು
ನಾದದಲಿ ಅದುನೆ ಪ್ರಭೆ, ಪ್ರಭೆಯೊಳದುನೇ ನಾದ
ಕಲ್ಪನೆಯ ತೆರೆಯ ಸಾಲಿಡುವ ಲಯವು
ಅದುನೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ತುಳುಕುವಾನಂದವು.

—ಕೊಲೆರಿಜ್ ಕವಿಯ “The Eolian Harp” ದ
ಅನುವಾದ.

ಮೊದಲ ಮಾತು

ರಬಕವಿಯ ಸ್ನೇಹಿತರ ಸ್ನೇಹದ ಗುರುತಾಗಿ ' ನಕ್ಷತ್ರಗಾನ ' ಕನಸಿನ ಆಕಾಶದಿಂದ ನೆನಸಿನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ೧೯೩೪ ರಿಂದ ೧೯೪೮ ರ ವರೆಗಿನ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ರೂಪುಗೊಂಡ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ. ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದವುಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅವು ಅರಳಿದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹೆಣೆಯಲಾಗಿದೆ. ಕವನ ಸೃಷ್ಟಿಯತ್ತ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿದುದು ಸೃಷ್ಟಿ ಸಾಂದರ್ಭ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿ ಸಂತೋಷಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮನವನ್ನು ಮೀಯಿಸಿದ ಕಾರವಾರದಲ್ಲಿ; ೧೯೩೫ ರಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಗತಿ ಸಂಭವಿಸಿತು.

ಯಾವ ಪ್ರಭಾವಗಳು ಮನದ ಮೇಲೆ ಆಡಿದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಈ ಹಾಡುಗಳು ಮೂಡಿ ಬಂದಿವೆ ಎಂಬುವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಕಿರಣಗಳೊಡನೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಗಾನವು ಇಳಿದು ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಕಿರಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುವೂ ಈ ಕವನಗಳ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ನಾಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದಿನಿತು ಆಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನುಡಿಸಿರಬಹುದು. ಹರಿಹರ ಕವಿಯ ರಗಳೆಗಳ ಶರಣರ ವಚನಗಳ, ಕವೀಂದ್ರ ರವೀಂದ್ರರ ಭಾವಗೀತೆಗಳ, ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಹಿರಿಯ ಕವಿಗಳಾದ ಮಾಸ್ತಿ, ಮಧುರಚೆನ್ನ, ಬೇಂದ್ರೆ, ಪುಟ್ಟಪ್ಪ, ವಿ. ಸೀ. ಅವರ ಗೀತೆಗಳ ಪರಿಚಯವು ಮೊದಲು ಮನಮುಸಕಾಗಿ ಮೂಡಿದ ಒಲವನ್ನು ನಿಟ್ಟುಸಿಗೊಳಿಸಿ ಭಾವಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಒಂದು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ನೋವಿನ ಸುಳುಹೇ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸ್ನೇಹದ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಒಂದು ಕೊರತೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸತ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ. ನನಗೆ ತೋರಿದಂತೆ ಅದರ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಹೀಗೆ: ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನನ್ನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ನೋವಿನ ಸೋಂಕೇ ಕಡನೆಯಾಗಿರಬಹುದು, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ನೋವು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನುಗ್ಗಿ

ಬಂದಿರಬಹುದಾದರೂ ಅದನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿ ಅನುಭಾಸಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಸಾಲದೆ ಹೋಗಿರಬಹುದು.

“ ಪ್ರೇಮದಂಥ ವಸ್ತು ಜಗದೊಳಗೆ ಇಲ್ಲ ಮನಗಂಡ ಮಾತು ” ಎಂದು ಮಧುರ ಚೆನ್ನರು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾತು ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೂ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿದ್ದರೆ ಅದು ಅಂಗಡಿ, ಇಂಚಲ, ತುರಮರಿ ಮೊದಲಾದ ರಸಿಕ ಮಿತ್ರರ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜಯಕರ್ನಾಟಕ, ಉಷಾ, ಪ್ರಗತಿ ಮೊದಲಾದ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಸಂಸಾದಕರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಈ ಕವನಸಂಗ್ರಹವು ಜೀಕೆ ಬರಲು ಕವಿ ಈಶ್ವರ ಸಣಕಲ್ಲ ಅವರ ತವರೂರಾದ ರಬಕವಿ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಶ್ರೀ. ಚ. ಚ. ಅಬಕಾರ ಮೊದಲಾದ ಮಿತ್ರರು ಜೋಕಾಲಿಯನ್ನು ಒಲುಮೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ನಲುಮೆಯಿಂದ ತೂಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿದುರು ಬಂದ ನಕ್ಷತ್ರಗಾನವು ಅವರ ಪ್ರೇಮದ ಪ್ರತೀಕ. ತಮ್ಮ ಕೃಪೆಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ. ಅಲ್ಲವು ಹುಪ್ಪಾರ ಅವರಿಗೂ, ಶ್ರೀ ಅಕಬರ ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೂ ನಾನು ಋಣಿ. ಸುಂದರವಾಗಿ ಮುದ್ರಣಗೈದ ಮಿತ್ರಸಮೂಹ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಒಡೆಯರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಲಿಂಗರಾಜ ಕಾಲೇಜು,
ಬೆಳಗಾವಿ
೧೩-೫-೪೯

ಡಿ. ಎಸ್. ಕರ್ಕಿ

ಪರಿವಿಡಿ

೧ ನಕ್ಷತ್ರಗಾನ	೧
೨ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಗತ	೨
೩ ಪ್ರಭಾತ ಗೀತ	೪
೪ ಕಾರವಾರ	೬
೫ ಬಾಳ ನಡೆಸು	೮
೬ ನಟರಾಜನಿಗೆ	೯
೭ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ ?	೧೦
೮ ತಿರಿವ ಮುದುಕೆ	೧೨
೯ ಕುರುಡ ಹೂಗಾರ್ತಿ	೧೫
೧೦ ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಮಾತು	೧೮
೧೧ ಹೂದಿಂಗಳ ರಾಣಿ	೨೦
೧೨ ಮಲ್ಲಿಗೆಗೆ	೨೨
೧೩ ಹಾಸ ನರ್ತಕಿ	೨೪
೧೪ ಲಿಪಿಲತೆ	೨೬
೧೫ ಕವಿ ರವೀಂದ್ರ	೨೮
೧೬ ಮೂಡಿಬಂದುದೆಸೊಗಸು	೩೧
೧೭ ಚುನುಭವ ಮಂಟಪ	೩೨
೧೮ ಅಕ್ಕ ಮಹಾದೇವಿ	೩೪
೧೯ ಕಸ್ತೂರ ಬಾ	೩೮
೨೦ ಅಮರಜ್ಯೋತಿ	೩೯
೨೧ ಕೆರೆಯ ದಂಡೆಯಲಿ	೪೧

೨೨

೨೨ ಹಚ್ಚೀವು ಕನ್ನಡದದೀಪ	೪೫
೨೩ ಗರ್ಭಸ್ಥ ಶಿಶು	೪೭
೨೪ ಜೀವಶಂಕು	೫೦
೨೫ ಸಹಜಪ್ರೇಮ ಯೋಗ	೫೨
೨೬ ಯಾವ ಸೊಗಸು	೫೫
೨೭ ಜೀವ ಜಗ	೫೬
೨೮ ವೀಣೆ	೬೪
೨೯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಯೋಗಿ	೬೬
೩೦ ಕೊರಲಿನ ದನಿ ಎಲ್ಲಿ	೬೯
೩೧ ಶಿಲೆ	೭೦
೩೨ ತಿರುಗದ ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲಿಗೆ	೭೭
೩೩ ದಿವ್ಯಸ್ವರ್ಗ	೭೯
೩೪ ಮೇಘೋಪಾಸನೆ	೮೧
೩೫ ಮೋಡಗಳ ಹಾಡು	೮೩
೩೬ ಬಂದನುಳೆ ನಂದಮೇಲೆ	೮೭
೩೭ ರಂಗೋಲಿ	೯೦
೩೮ ನೀಲ	೯೩
೩೯ ಕರೆನನೆ ಅವ	೯೫
೪೦ ಚೆಲುವೆಗಲ್ಲ, ಚೆಲುವಿಗೆ	೯೮
೪೧ ಸೃಷ್ಟಿ ದೇವಿಯ ಪೂಜೆ	೧೦೧
೪೨ ದಿವ್ಯ ಜ್ಯೋತಿ	೧೦೩

೧೫ ನೆಯ ಆಗಸ್ಟ್, ೧೯೪೯
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿನ — ಅನುರದಿನ
ಅಂದು

‘ನಕ್ಷತ್ರ ಗಾನ’ ಬಿಳಕು ಕಂಡ ದಿನ

ನಕ್ಷತ್ರ ಗಾನ.

ಹಗಲೆನ್ನದೆ ಇರುಳೆನ್ನದೆ ಗಗನಾಂಗಣದಲ್ಲಿ
ಯಾವುದೋ ಭಾವದ ತಾಳಕೆ ಚರಣಗಳ ಚೆಲ್ಲಿ
ದೂರವಿ ತೂರುವ ಕಿರಣ-ಶ್ರೇಣಿಯ ತಾನದಲಿ
ಹೊರಗಿವಿಗೈದದ ಗಾನವಗೈವೆವು ಮೇಳದಲಿ.

ಮುಗಿಯದ ಮುಗಿಲಿನ ಕಡಲಲಿ ನಲಿನಲಿದೀಸುವೆವು
ಯುಗಯುಗದಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದ ನಗೆಯನು ಸೂಸುವೆವು
ಬಯಲಿಗೆ ಬಗೆ ಬಗೆ ರಾಗದ ಬಲೆಯನು ಬೀಸುವೆವು
ಮಂಗಳ ಗೀತಂಗಳೊಳಾತ್ಮಂಗಳ ಮೀಸುವೆವು.

ಋತುಋತುಗಳು ತಳೆಯುವ ರತಿ ಇಳಿಯುವುದೆಮ್ಮಿಂದ
ಮನಮನದಲಿ ಮೂಡುವ ಮತಿ ಸುಳಿಯುವುದೆಮ್ಮಿಂದ
ಅನುರಾಗಕೆ ಅನುರಾಗವ ಮೇಳಿವುದೆಮ್ಮಿಂದ
ಇಂತೊಗೆಯುತ್ತಲಿದೆ ಸಂತತ ಆಂತರ್ಯದ ಛಂದ.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಗತ

ಬಾ, ಉಸಿರೆ, ಬಾ
ಹೊಸತು ಬಂದ, ನಾಡಿನುಸಿರೆ
ಹೊಸತಿಲಲ್ಲಿ ಬಾ

ಎದೆಯ ಎದೆಯ ಕರೆಯ ನಂಬಿ
ನಾಡ ನಾಡಿಗಳಲಿ ಹೊಮ್ಮಿ
ಜೀವ ತುಂಬಿ ಭಾವ ತುಂಬಿ
ಬಾಳ ತುಂಬಿ ಬಾ.

ಹೊಸತಿಲಲ್ಲಿ ರಂಗವಲ್ಲಿ
ತಳಿರು ತೊಂಗಲಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ
ಕಣ್ಣೆ ಕಣ್ಣೆ ಚಿಲುನ ಚಿಲ್ಲಿ
ಕರೆಯುತಿಹವು ಬಾ.

ಜಗದ ಮನದ ಬನದೊಳಾಡಿ
ಅರಳಿದಲರ ಕಂಪ ಹರಡಿ
ಕರುಳ ತೀಡಿ ಹಾಡ ತೋಡಿ
ಹಿಗ್ಗ ನೀಡಿ ಬಾ

ವಿಧೆ ವಿಧೆ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ
ಸಕಲ ಲಲಿತ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ
ವಿವಿಧ ಅಂಗ ರಂಗದಲ್ಲಿ
ಸುಳಿದು ಹೊಳೆದು ಬಾ.

ನಾವು ಕಂಡ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ
ಜೀವ ಬರೆದು ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ
ದಿಟವ ತೆರೆದು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ
ನಾಡಿನುಸಿರೆ ಬಾ.

ಅಲೆ ಅಲೆ ಅಲೆ ಬಂದು ಕೂಡು
ಚಕ್ರಧ್ವಜಕೆ ಉಸಿರನೂಡು
ನೀಲದಲ್ಲಿ ಲೀಲೆ ಮಾಡು
ನೀನೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಬಾ

ಪ್ರಭಾತ ಗೀತೆ

ಏಳಯ್ಯಾ ಏಳು ಬಾಳಾ
ಕೇಳದೆಯೆ-ಜಗದ ಗಂಟೆಗಳ ಮೇಳ !

೧

ಜಗವು ಕಣ್ಣೆರೆಯುತಲಿದೆ-ಶೆಲಿದಂತೆ
ಜಗದ ಚಿಲುವರಳುತಲಿದೆ-ಒಡನೆ
ಜಗದಾಣ್ಮನಸಮ ಲೀಲೆ-ಸುತ್ತಲುಂ
ಮೊಗನೆತ್ತಿ ನಗುತಲಿಹುದು-ಮಗುವೇ.

೨

ಹಸುಳೆ ನೀನೆದ್ದು ನೋಡು-ಮೂಡಲಿ
ನಸುನಗೆಯ ಬಿಂಕದಿಂದ-ಚಿಲುವೆ
ಉಷೆ ಮೂಡಿ ಬರುತಲಿಹಳು-ನಿನಗೊಲ್ಲ
ಹೊಸ ಸ್ವಾಗತವನೀಯಲು-ಏಳು.

೩

ತೆಂಬಿಲರು ತೀಡುತಲಿದೆ-ನಿನ್ನ ಸುಯಾ
ಗಂಪನರಸುತ ಪೂಗಳ-ಕಂಪು
ತುಂಬದದರೆದೆಯ ನೀನೇ-ಉಸಿರೆತ್ತಿ
ಹೆಂಬಲವ ಹರಿಸು ಕರುಣಾ-ಭರಣಾ.

೪

೪

ಹಕ್ಕಿಗಳು ಹರುಷದಿಂದ-ಮೈಮರೆದು
ನಕ್ಕು ನಲಿಯುತ್ತಲಿರುವ-ಜಗದ
ಉಕ್ಕಂದವೈಸಿರಿಯನು-ಹಾಡುತಿವೆ
ಅಕ್ಕರತೆಯಿಂದ ಕರೆದು-ನಿನ್ನ

೫

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕಂಗಳ-ರೆಪ್ಪೆಗಳ
ಸಲ್ಲಲಿತಮಾಗಿ ಎತ್ತಿ-ತೆರೆದು
ಚಿಲ್ಲನೋಟವನು ಬೀರಿ-ನಾಲ್ಕೆಸೆಗೆ
ಚಿಲ್ವಿಕೆಯ ಹೊನಲ ಹರಿಸಾ-ಅರಸಾ

೬

ರಂಗವಣಿಯಾಗುತ್ತಲಿದೆ-ದೆಸೆ ದೆಸೆಗೆ
ರಂಗು ರಂಗಿನ ತೆರೆಗಳ-ನಡುವೆ
ಗಂಗಾಧರನೆ ಕಂಗಳ-ತೆರೆದಿದ್ದು
ಸಿಂಗರದ ಶಿಖರ-ತೋರಾ-ಧೀರಾ

೭

ಕನಸು-ನಾಡಿನ ಮೋಡಿಯು-ಸಾಕೀಗ
ನೆನಸು-ನಾಡಿನೊಳುದಯಿಸಿ-ಚಲಿಸಿ
ನಿನಗೆಂದೆ ಹಾರೈಸಿದ-ಜಗದ ಜೀ-
ವನವ ನವಗೊಳಿಸು ಲೀಲಾ-ಲೋಲಾ

ಕಾರವಾರ

ಕಾರವಾರದಲೊಂದು ಚಿಂದದ ಮನೆಯನು
ಮಾಡಿಹೆವು-ನಾವು-ಮಾಡಿಹೆವು
ಸಿಂಗಾರರಸದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಬಾಳನು
ಬಾಳಿಹೆವು-ನಾವು-ಬಾಳಿಹೆವು.

ಕಾರವಾರವನಾಳ್ವ ಸೃಷ್ಟಿದೇವಿಯ ಚೆಲ್ವ
ಬನಬನದಲಿ ಜೋಲ್ವ ಜೋಕಾಲಿಯಲಿ ನಮ್ಮ
ಬಾಲರಾಜನನೋಡಿ, ನಲಿದು ಜೋಗುಳಹಾಡಿ
ತೂಗಿಹೆವು-ನಾವು ತೂಗಿಹೆವು
ಆನಂದವನೆ ಉಂಡು ತೇಗಿಹೆವು.

ಆಚೆ ಹಸಿರು ಗಿರಿ ಈಚೆ ಸಾಗರ ನೀಲಿ
ಹೆಬ್ಬರೆ ಹೊಗರೇರಿ ಮಧ್ಯದ ಮಳಲಲಿ
ಗುಬ್ಬಿಗೂಡನು ಮಾಡಿ ತೀಡುವ ಎಲರಲಿ
ರಾಜನ ' ಗಾಗೂ ' ಕೇಳಿಹೆವು
ಬಗೆ ತೆರೆದ ಮುಗಿಲಲ್ಲಿ ತೇಲಿಹೆವು.

ಮುರಿದು ಮೊರೆವ ತೆರೆ, ತೆರೆಯ ಕೊನೆಯ ನೋಡಿ-
ಯಿಂದ ರಂಜಿಸ ಮೇರೆಯರಿಯದ ಕಡಲೇರಿ
ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಿರುಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಕಿನ ಹೊನಲಲ್ಲಿ
ಎದೆಯ ದೋಣಿಯ ತೇಲಬಿಟ್ಟಿಹೆವು;
ಗಗನ ಗೋಪುರಗಳ ಕಟ್ಟಿಹೆವು.

ಸಂಜೆಯ ಸಮಯದಿ ಪಡುವಲ ಮುಗಿಲಲಿ
ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಬಲೆ ಕಣ್ಣೆಗೆಸೆದು ನಿಲೆ
ರಾಜರ ರಾಜನ ಅನುಪಮ ತೇಜನ
ಬಾಳಿಗೆ ಬಣ್ಣವ ಕೊಟ್ಟಿಹೆವು;
ಚಿನ್ನದ ಮೆರುಗನು ಇಟ್ಟಿಹೆವು.

ಮರದ ನೆಳಲ ತಂಪು, ತೀಡುವೆಲರ ತಂಪು
ಹೆರಳ ಹೂಗಳ ಕಂಪು ಸೇರಿ ಸಂದಿರೆ ಸೊಂಪು
ಶಾಂತಿಯ ಸೆರೆಯಲಿ ಸಮರಸದೊಡಲಿ
ಮಗುವಿನ ಬಗೆಯನು ನೆಯ್ಪಿಹೆವು;
ಮನದ ಮಂದಾರವು ಅರಳುವ ಸಮಯವ
ಕಾಯ್ಪಿಹೆವು-ನಾವು-ಕಾಯ್ಪಿಹೆವು.

ಬಾಳ ನಡೆಸು

ತಾಳಲಯದಲಿ ಬಾಳ

ನಡೆಸು ದೇವಾ.

ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತದ ಸಂಗ-

ದಿಂದ ಭಾವತರಂಗ

ನೆಗೆದು ಬಾಳ್ ರಸರಂಗವಾಗುವಂತೆ-

ಹಗಲು ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣ

ಇರುಳು ಚಂದ್ರನ ಕಿರಣ-

ಗಳಿಗೆ ಅಂತಃಕರಣ ಸ್ಫುರಿಸುವಂತೆ-

ನಾಳ ನಾಳಗಳಲ್ಲಿ

ನರ್ತನದ ಗತಿಯಲ್ಲಿ

ಜೀವ ಉತ್ಸಾಹದಲಿ ಚಲಿಸುವಂತೆ-

‘ ಸರಿಗಮ ’ ದ ನದಿಯಲ್ಲಿ

ಹರಿಗೋಲ ತೆರದಲ್ಲಿ

ನನ್ನ ಜೀವನ ತೇಲಿ ಸಾಗುವಂತೆ.

ನಟರಾಜನಿಗೆ

ನಟರಾಜ, ನಿನ್ನಾ ಪ್ರಚಂಡಲಯ ತಾಂಡವದಿ
ಘನತಿಮಿರಮಂ ಮಧಿಸಿ ತೈಜಸವ ಹೊರಹಿರಿದು
ಆ ಬೆಳಕಿನಿಂದೆನಿತೊ ಗ್ರಹ ತಾರೆಗಳ ಸಮೆದು
ಆಕಾಶದೊಳ್ ನೇರಮಾಗಿ ಕೀಲಿಸಿ ಕ್ರಮದಿ
ನಾಟ್ಯವಿನ್ಯಾಸದಿಂ ಭ್ರಮಣಗತಿಯಂ ನೀಡಿ
ತಿಗುರಿಯೊಲು ತಿರ್ರೆಂದು ತಿರುಗಿಸುತ ನಲಿನಲಿದು
ಸರಸ ಸಮ್ಮೋಹ ಸಮ್ಮೇಳನದಿ ಮೈಮರೆದು
ಸುರಿಸುತಿಹೆಯಂತೆ ಸಮರಸವ, ನೀಂ ಸೊಗಸಾಡಿ !

ಆದರಾ ಸಮರಸವನೆಲ್ಲ ಬರುಗನಸೆನಗೆ
ಎನ್ನಂತರಂಗ ವಿಶ್ವದ ಕಟ್ಟು ಕ್ರಮಗೆಟ್ಟು
ಹೋಗಿಹುದು ಎನ್ನೊಡಲಚಕ್ರಗಳು ಬವಣ ಬಗೆ.
ಗಾಣದೆಯೆ ನಿಂದಿಹವು ತೊಡಕಿನಲಿ ನೆಲೆಗೆಟ್ಟು,
ಇಲ್ಲಿ, ಎನ್ನೊಡಲಾಳದಲಿ, ನಾಟ್ಯವಾಡು ಬಾ
ಅಂತರಂಗದ ಗ್ರಹಗಳಂ ಮೇಳಗೊಳಿಸು ಬಾ.

ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ ?

ಎದೆಯ ಎದೆಯೊಳಗಿಂದ

ಕೊರಗಿನರೆಮರೆಯಿಂದ

ಕೂಗೊಂದು ಕೇಳುತಿದೆ : “ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ ?

— ನನ್ನ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ ? ”

ಕಾಲನಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ

ಹಿಂದೆ ಹರಿಗೋಲ್ ಚೆಲ್ಲಿ

ನೆನಸು ಅರಸುತಲಿಹುದು — “ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ

— ನನ್ನ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ ? ”

“ ಮುಂಗುರುಳ ನೇವರಿಸಿ

ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಕಣ್ಣಿರಿಸಿ

ಮನ ತೆರೆದು ಮರೆಯಾದ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ ?

— ನನ್ನ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ ? ”

“ ಮೆಲುಮೆಲನೆ ಮೈದಡವಿ

ಚೆಲುವಿಕೆಗೆ ತಲೆ ಕೊಡಹಿ

ಕರುಳನ್ನು ಹುರಿಗೊಳಿಸಿ ಹೋದಳೆಲ್ಲಿ ?

— ನನ್ನ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ ? ”

“ ಮುಂದಲೆಯ ಸಲೆ ಮೂಸಿ

ಮುತ್ತಿನೊತ್ತನು ಸಲಿಸಿ

ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಒಲವಿಟ್ಟು ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ?

— ನನ್ನ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ?

“ ಅರವಿಂದ ತುಟಿ ತಟ್ಟಿ

ಚಿಂಗದವುಗಳ ಮುಟ್ಟಿ

ಮೊಗದಲ್ಲಿ ನಗೆಯಿಟ್ಟು ಹೋದಳೆಲ್ಲಿ?

— ನನ್ನ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ? ”

“ ಮೊಲೆಯೂಡಿ ಹಾಲ್ನೀಡಿ

ನಲಿದು ಜೋಗುಳ ಪಾಡಿ

ಸ್ವರ್ಣ ಸ್ಪಷ್ಟವ ರಚಿಸಿ ಹೋದಳೆಲ್ಲಿ?

— ನನ್ನ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ?

ಕನ್ನಡರ ನಾಡಿನಲಿ

ಚಿನ್ನದಾ ತೊಟ್ಟಿಲಲಿ

ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಅಸುವಿಟ್ಟು ಹೋದಳೆಲ್ಲಿ?

— ನನ್ನ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ?

ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ನುಡಿಗೆ

ಅರ್ಥಗೂಡಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ

ಕನ್ನಡದ ಕಳೆಯಿಟ್ಟು ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ ?

— ನನ್ನ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ ? ”

ತಾಯಿ ಮಗುವು ಆಡುವಲ್ಲಿ

ಸುಳಿವಳವಳು ಭಾವದಲ್ಲಿ

ಭಾವದೇವಿಯಾಗಿ ಇಳಿವಳೆನ್ನ ತಾಯಿ

— ನನ್ನ ತಾಯಿ.

ತಿರಿವ ಮುದುಕಿ

ಜಗದ ಉದ್ಧ ಜಗದ ಅಗಲ
ದಾರಿ ಹಬ್ಬಿದೆ,
ಕಾಲು ದಾರಿ ಹಾಳು ದಾರಿ
ಬಾಳ ತಬ್ಬಿದೆ.

ಬೇಡಿ ಬಳಲಿ ಊರ ಒಳಗೆ
ಬರಿದೆ ತಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಮನೆಗೆ
ಮರಳಿ ಬಂದವನು ಕೊನೆಗೆ
ದಾರಿ ಕಾದಿದೆ.
ಇಳೆಯೊಳೆನ್ನ ಪಾಲೆಗಿಂದು
ಒಂದೆ ಉಳಿದಿದೆ.

ಊರು ಉಂಟು : ನನ್ನ ದಲ್ಲ
ಮನೆಗಳುಂಟು : ನನ್ನ ದಿಲ್ಲ
“ ಬಾರೆ ಮುದುಕಿ ” ಎಂಬರಲ್ಲಿ
ಇಡಿಯ ಊರಲಿ.
ಯಾರಿಗೆಂದು ನನ್ನ ಎದೆಯು
ಅಳಲ ತೋಡಲಿ.

ಸಾಕು ಪಶುವು ಮೇದು ಬಂದು
ತನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿ ಗೆಯಲಿ ನಿಂದು
ಮರೆಯೊಳಿರುಳ ಕಳೆಯುವಂದು

ನನ್ನದೀ ಗತಿ

ಮನುಜ ಜನುಮವೇಕೆ ಬಂತು?

ಅರಿವುದೇ ಮತಿ?

ಹಗಲು ತಿರುಗಲೆನಗೆ ಹಾದಿ

ಇರುಳು ಮಲಗಲೊಂದು ಬೀದಿ

ಬರಿಯ ಹಾದಿ, ಬರಿಯ ಬೀದಿ

ಬಾಳ ಬಯಲಲಿ

ಬರುವುದೆಂದು ಒಲವಿನುಲೆಯು

ಮೇಲಿಸಿಂದಲಿ?

ಹುಚ್ಚಿ ನಾನು! ನನ್ನ ಹಾದಿ

ನನಗೆ ಗತಿಯು, ಅದನು ದೂರಿ

ಪಡೆವುದೇನು? - ಮರುಕತೋರಿ

ನಡೆಸುತಿರುವುದು.

ಮನದಿ ಮೇಲಿನವನ ಹೆಸರ

ನುಡಿಸುತಿರುವುದು.

ಕುರುಡ ಹೂಗಾರ್ತಿ

— ೨೫ — ಕುರುಡದ ಬಿಡುಗಡೆ

ಅಂದು ಕಂಡೆನು ನಾನು ಎಂದು ನೋಡದ ನೋಟ
ದಿಟವೊ, ಸ್ವಪ್ನವೊ, ಇಂದು ಸಂದೇಹದಾಟ.

ಎಳೆವಯನವಳು ಕನ್ನೆ, ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳಲಿ ರನ್ನೆ
ವಿಧಿಯೇಕೆ ಕುರುಡತನವಿಟ್ಟನಲ್ಲಿ?
ಚೆಲುವಿನಾ ಲಲನೆಯನು ರೂಪಿಸುವ ಸಮಯದಲಿ
ವಿಧಿ ತಾನೆ ಕುರುಡನಾದನೆ ಕುರುಡರಲ್ಲಿ?

ಏನವಳ ಮನದ ಬಗೆ! ಎಂತಹದೋ ಮನದ ಬಗೆ
ಕುರುಡಿಯಾದವು ಅವಳೆ ಹರ್ಷಮೂರ್ತಿ!
ಕಣ್ಣೆಳಕು ಹಿಂಗಲೇನವಳ ಆಂತರ್ಯದಲಿ
ಬೆಳಗಿತ್ತು ಪರಿಶುದ್ಧ ಜೀವಜ್ಯೋತಿ!

“ಇದೋ ಕೊಳ್ಳಿ, ಇದೋ ಕೊಳ್ಳಿ ಮೃದು ಮಧುರ ಪುಷ್ಪಗಳ
ಕುರುಡಿ ನಾ, ಚೆಲುವೆಂತೋ ಕಾಣಲಾರಿ
ತಾಯಿ ಪೃಥಿವೀ ದೇವಿ ನೀಡಿದೀ ಕುಸುಮಗಳ
ತಂದಿರುವೆ ನಿಮಗೆಂದೆ, ಕೊಳ್ಳಿ ಮನವಾರೆ”

ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತ ತಂಗಿ ಮಾರುತಿದಳು ಹೂವ
ಕೌತುಕವನ್ನೇ ಜನಕೆ ಮಾರಿದಂತೆ
ಕೊಂಡವರು ಕೊಳ್ಳದವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿಯೇ
ಪರಿಶುದ್ಧ ಹರುಷವನು ಹೊಂದುವಂತೆ

ಏನು ಸಂಗೀತವದು ! ಎಂಥ ಕೋಮಲ ಕಂಠ !
ಈಗಲೂ ಕಿವಿಗಮ್ಮತ ಕರೆಯುತ್ತಿಹುದು.
ಅವಳ ಚಿಲುವಿನ ಸಿಲವು ಸರಳಗಮನದ ಗೆಲುವು
ಇಂದಿಗೂ ಕಣ್ಣಿ ದಿರು ಕಟ್ಟಿರುವುದು.

ಪಾಪವಾಸನೆಯೆಂಬ ಗಾಳಿ ಸುಳಿಯದು ಅಲ್ಲಿ
ಅವಳ ಚಿಲ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದುವೆ ಚೋದ್ಯ !
ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಆನಂದ
ನೆಲಸಿತ್ತು ಅದು ಪಾಪಿಗೆಂತು ಸಾಧ್ಯ ?

ಸಹಜಸುಂದರವಾದ ಛಂದದಲಿ ಸಾಗಿತ್ತು
ಅವಳ ಜೀವನವು ಸಂಗೀತಲಹರಿ !
ಹಣವು ಬಂದರು ಸರಿಯೆ, ಬಾರದಿದ್ದರು ಸರಿಯೆ
ಮನದ ಸಂತ್ಯಸ್ತಿಯೇ ಸೌಖ್ಯದ ಝರಿ.

ಕಣ್ಣು ಕತ್ತಲಿಗವಿದ ಮೊಗದ ಸಂಪದವಿಂತು

ಕಣ್ಣೆದ್ದರಿನ್ನಾವ ಕಾಂತಿಯುಲ್ಲವೋ !

ಕಣ್ಣೆಲ್ಲದಿಹ ಕೊರಗು ಪರರಿಗಲ್ಲದೆ ಪ್ರಮದೆ

ಕೊರಗನರಿಯಳು ಅವಳದೆಂಥ ಸಂತಸವೋ !

ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಮಾತು

“ಎಲ್ಲರ ಮಾತು ಕೇಳಿಹೆನಮ್ಮ
ಎಲ್ಲ ಸಪ್ಪೆ ಮಾತು !
ಕಾಲು ಸಕ್ಕರೆ ಬೆರಸಿದ ಹಾಗೆ
ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಮಾತು.

ಮನೆಯಲಿ ಮುತ್ತಿನ ಮಳೆ ಸುರಿದಂತೆ
ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಮಾತು
ಎಸಿತು ಸುರಿದರೂ ಸಾಕೆಂದೆನಿಸದು
ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಮಾತು.

ಚಿಕ್ಕೆಯಂತೆ ಥಳಥಳಿಸುವುದಮ್ಮಾ
ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಮಾತು
ನಿನ್ನ ನಗೆಯ ಬೆಳಕನ್ನೆ ಹೋಲುವುದು
ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಮಾತು.

ಕಾರಂಜಿಯೊ ಎನೆ ಪುಟಿಯುವುದಮ್ಮಾ
ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಮಾತು
ಪುಟಿಪುಟಿದಂತೆ ನಲಿಯೋಣಮ್ಮಾ
ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತು.

ನೀನು ಕಲಿಸಿದೀ ಕನ್ನಡ ಮಾತು
ಚಿನ್ನದಂಥ ಮಾತು!
ನಿನ್ನ ಮೈಯ ಬಣ್ಣವನೆ ಕದ್ದಿಹುದು
ಅಂತೆ ಇರುವುದಿಂತು

ಕಂಪು ತುಂಬಿ ತುಳುತುಳುಕುವುದನ್ನಾ
ನಿನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ,
ಯಾವ ಹೂವು ಅರಳಿದೆ ಹೇಳಮ್ಮಾ
ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ?

ನುಡಿಯಲು ನೀ ತುಟಿ ತೆರೆಯುವುದೇ ತಡ
ಉಕ್ಕುವುದಕ್ಕರತೆ
ಅಮ್ಮಾ ನಿನ್ನೀ ಪುಟ್ಟಿದೆಯಲ್ಲಿ
ಎಷ್ಟಿರುವುದೆ ಪ್ರೀತಿ?"

“ ಕಂದಾ, ಕಡಲಿಲಿ ತೀರದ ನೀರನು
ತುಂಬಿರುವಾ ದೇನ
ಎಂದೂ ತೀರದ ಪ್ರೀತಿಯ ನನ್ನೀ
ಎದೆಯಲಿ ತುಂಬಿರುವ. ”

ಹೂದಿಂಗಳ ರಾಣಿ

ಬಂದೆಯಾ, ಬಾ, ಜಾಣಿ
ಬೆಳುದಿಂಗಳ ರಾಣಿ

ತಿಳಿಬೆಳಕಿನ ಬಲೆಯ
ಬೀಸುತ ಮೆಲುನಗೆಯ
ಸೂಸುತ ಸರಿ ಇರುಳ
ತಿಳಿಬಾನಿನ ವಿಮಲ
ಶಾಂತಿಯ ಸನುಯದಲಿ
ಸುಳಿಯುತ ಬೆಡಗಿನಲಿ
ಬಂದೆಯಾ ಬಾ, ಜಾಣಿ
ಹೂದಿಂಗಳ ರಾಣಿ.

ಬಿಳಿನೋಡದ ಸೆರಗ
ಎಳೆದೊಮ್ಮೆ ಬೆಡಗ
ಬೀರುತಲಿನ್ನೊಮ್ಮೆ
ಸರಿಸುತ ಮೈ ಜುಷ್ಠೆ
ನ್ನುವನೊಲು ಮೈ ತೋರಿ
ನುರು ನಿಮಿಷದೆ ಜಾರಿ
ನುಸುಕಿಡುತಿಹ ಜಾಣಿ
ಬಿನ್ನಾಣದ ರಾಣಿ.

ದಿನಕೊಂದು ಚೆಲುವು
ಮೈಗೂಡುವ ನೋಟ
ತೆರೆಮರೆಗಳ ಒಲವು
ಹೂಡಿಹುದೀ ಆಟ
ಜೀವನರಸದೊರತೆ
ತರತರದೊಳಗಿಹುದೇ ?
ಉತ್ತರಿಸೌ ಜಾಣೆ
ರಸಿಕರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಞಿ.

ಎಲ್ಲಿಯದೀ ಪಾಸ ? -
ಸೌಂದರ್ಯವಿಲಾಸ !
ಎತ್ತಣದೀ ಕಾಂತಿ ? -
ಇಳಿಗಿಳಿದಿಹ ಶಾಂತಿ !
ನೀನೆಲ್ಲಿಂ ಬಂದೆ ?
ಈ ಚೆಲುವನು ತಂದೆ ?
ಬಿತ್ತರಿಸೌ ಜಾಣೆ
ಮಾಟದ ಮಾರಾಣೆ

ಮಲ್ಲಿಗೆಗೆ

ಎಲೆ ಎಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಳಕುವೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ
ಬಳ್ಳಿಯ ಮೇಲೇರಿ
ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಗೆ ಸೂಸುವೆ ಸೌರಭ
ಅನುರಾಗವ ಬೀರಿ

ಚಿಕ್ಕೆಯ ಶಿರದಲಿ ನಕ್ಕು ನಲಿವೆ ನೀ
ನಿರ್ಮಲ ಹರ್ಷದಲಿ
ನಿನ್ನೀ ತಿಳಿನಗೆ ಸೆರೆಹಿಡಿವುದು ಬಗೆ -
ಯನು ಅರೆನಿಮಿಷದಲಿ .

ಹಸುರಲೆಗಳ ಮರೆಯಲಿ ನೀನವಿತಿರೆ
ಸುಳಿಗಾಳಿಯು ಸೂಸಿ
ಮುಸುಕನು ನಸು ಓಸರಿಸಲು ಎಸೆವುದು
ನಿನ್ನ ರೂಪರಾಶಿ .

ಗಾತ್ರವೊ ಕಿರಿದು ; ಗುಣವೋ ಹಿರಿದು :
ಇದೆ ನಿನ್ನ ರಹಸ್ಯ
ಕಿರಿ ರೂಪಿನಲಿ ಅರಳಿದೆ ತರಳೆ
ಜೀವನ-ಸ್ವಾರಸ್ಯ .

ನಿನ್ನೊಳು ಸರಲತೆ ಸೌಂದರ್ಯದ ಜತೆ
ಯಲಿ ಬಾಳುತಲಿಹುದು
ನರುಗಂಪಿನ ಸಿರಿ ಒಲವಿನ ನಲವಿನ
ಕತೆ ಹೇಳುತಲಿಹುದು !

ಈ ಬೆಳುನಗೆಯಲಿ ಚೆಲುವಿನ ಮೊಗದಲಿ
ತುಳುಕುವ ಆನಂದ
ಅದಾವ ಪೂರ್ವದ ಉದಾರ ಹೃದಯವು
ಚೆಲ್ಲಿದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ !

ಹಾಸ ನರ್ತಕಿ

ನಗೆಯೆ, ನಲ್ಮಿಯ ಕೆನೆಯೆ!
ಬಗೆಯ ಸುಗ್ಗಿಯ ತೆನೆಯೆ,
ಹೇಳು ನಿನ್ನ ನಿವಾಸವೆಲ್ಲಿ ತಾನೆ?

ಎಂತೊಲಿದು ನೀ ಮೊಳೆದು
ಮೊಗದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪೊಳೆದು
ಕುಣಿವೆ, ರಸಿಕರ ಮನವ ತಣಿಪ ಜಾಣೆ!

ಯಾರ ಅಮಂತ್ರಣಕೆ
ನೀನೊಪ್ಪಿ ಕುಣಿಯಲಿಕೆ -
ವದನ-ರಂಗಕೆ ಬರುವೆ ಹಾಸ-ನರ್ತಕಿಯೆ?

ನಿರಿಯ ಚಿಮ್ಮುತ ಚಲಿಸಿ
ಕಾಂತಿ-ಸಲಿಲವ ಹರಿಸಿ
ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವೆ ಮನವ ಪರ್ಷನಿಭರೆಯೆ!

ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮೈಮೇಲೆ
ಬೆಳುದಿಂಗಳಿನ ಲೀಲೆ
ಸಾಗಿದಂತಹುದಲ್ಲೆ ನಿನ್ನ ಹೊಳವು.

ಹಿಗ್ಗುಡೆರೆ ಹೊರೆಯೇರಿ
ಬೆಳ್ಳೋರೆಯ ಹೂ ಕೆದರಿ
ಸುಳಿವ ಪರಿ ಇಹುದೇನೆ ನಿನ್ನ ಸುಳುವು ?

ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಇರವಿನಲಿ
ಇಳಿದು ಬೆಡಾಯದಲಿ
ತೋರ್ ಸಿನ್ನ ಸಿಲವ ಸುವಿಲಾಸ-ಶೀಲೆ

ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯನೆರಚಿ
ದೇಹದೀಪ್ತಿಯ ಸೂಸಿ
ಚರಣ-ಕಿರಣಮೊಳಾಡಿ ಲಾಸ್ಯಲೋಲೆ !

ಲಿಸಿ-ಲತೆ

ಎಂಥ ಚೆಂದದ ಬಳ್ಳಿ ಚೆಲ್ಲವರಿದಿಹುದಿಲ್ಲಿ
ಚೆಲುವನರಸುವ ಜಾಣ ಬಂದು ನೋಡು.
ಕನ್ನಡರ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಕಲೆ ಎಲ್ಲೆ-
ಯನೆ ನಿಲುಕಿ ನಂದಿಹುದ ನೋಡಿ ಹಾಡು.

ನಾಡ ಸೊಬಗೇ ಮರಳಿ ನಾಡಿಗರ ಹೃದಯದಲಿ
ಹೊಳೆದು ಕರದಿಂದಿಳಿದು ಬಂದಿರುವುದೇ ?
ಹೂಬಳ್ಳಿಯಂದದಲಿ ಸುಳಿದಿಂತು ಚೆಂದದಲಿ
ಲಿಪಿಯ ರೂಪವನಾಂತು ನಿಂದಿರುವುದೇ ?

ಮೊಗ್ಗಿನಂದದಿ ಕೆಲವು ಮಲರಿನಂದದಿ ಹಲವು
ಕುಡಿ, ಹೀಚು, ಮಿಡಿ ಕಾಯ್ಗಳಂತೆ ಕೆಲವು
ಕನ್ನಡಕ್ಕರಗಳಿವು ಬಳ್ಳಿಯನು ಎರಿಹವು :
ಬಗೆಯ ಬಳ್ಳಿಯನೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವವು.

ಕಲ್ಲಿನಲಿ, ಕಾವ್ಯದಲಿ, ಓಲೆಯಲಿ ಲೋಹದಲಿ
ಭತ್ತಿಯಲಿ ಈ ಬಳ್ಳಿ ಸುಳಿದಿರುವುದು.
ಚಾಲುಕ್ಯ ಕಲಚುರ್ಯ ಹೊಯ್ಸಳಾಧೀಶ್ವರರ
ಯುಗಗಳಲಿ ಹೊಗರೇರಿ ಹರಡಿರುವುದು.

ಕನ್ನಡಿಗರಾಂತರ್ಯದಿಂದಲೀ ಸೌಂದರ್ಯ-

ಲತೆಕೊನರಿ ನನೆಕೊನೆಯ ತಳೆದು ಬೆಳೆದು

ಕನ್ನಡಮ್ಮನ ಕೊರಳ ಸರಕೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳ
ಸಲ್ಲಿಸುವುದವಳಡಿಯ ಬಳಿಗೆ ಸುಳಿದು.

ಕವಿರವೀಂದ್ರ

ಕವಿಯೇ ಜೀವನ-ರವಿಯೇ ಸ್ವರದಲಿ
ಬಾಳನು ನೆಯ್ದಿರುವೆ
ಮೀಯಿಸಿ ಭುವನವ ನವನವ ರಸದಲಿ
ಬಣ್ಣವ ಹೊಯ್ದಿರುವೆ

ಕಲ್ಪನೆ-ಕಿರಣಗಳಿಂ ಹೊಂಬೆಳಗಿನ
ಲೋಕವ ರಚಿಸಿರುವೆ
ಅದರಲಿ ಚೆಲುವಿನ ಒಲವಿನ ನಲುವಿನ
ಹೊನಲನು ಹರಿಸಿರುವೆ

ನಿನ್ನ ಸುಯ್ಯನೆಲರಿಗೆ ಸಲೆ ಸೋತು
ಹೂಬಟ್ಟಿತು ಮುಗಿಲು
ನಿನ್ನ ದನಿಗೆ ದಳವೇರಿ ತಾಲಿಗಳ
ಧರಿಸಿತು ಈ ನೆಲವು

ಸ್ವರತರಂಗದಲಿ ಭಾವತರಂಗವ-
ನೆಬ್ಬಿಸಿದವ ನೀನೇ
ಅಂತರಂಗದಲಿ ಭುವನರಂಗವನು
ಬಿಂಬಿಸಿದವ ನೀನೇ.

ಬತ್ತಿದ ಎದೆಯಲಿ ಮುತ್ತಿನರಸವನು
ಚಿಮ್ಮಿಸಿದವ ನೀನೇ
ಕತ್ತಲೆ-ಗವಿಯಲಿ ರತ್ನದ ಜ್ಯೋತಿಯ
ಹೊಮ್ಮಿಸಿದವ ನೀನೇ.

ನಶ್ವರದಲಿ ಶಾಶ್ವತದೊಳನಿಲವನು
ಹೊಳೆಯಿಸಿದವ ನೀನೇ.
ಜನನ ಮರಣಗಳ ಒಂದೆ ಬೆಳಕಿನಲಿ
ಬೆಳಗಿಸಿದವ ನೀನೇ

ನಿನ್ನ ಸುರಿನ ತೆರೆತೆರೆಗಳೊಳಿಗಿಯಿತು
ತಿಳಿ ಹಾಡಿನ ಛಂದ
ಬೆಳುದಿಂಗಳ ತೆರ ಇಳೆಗಿಳಿದಿತು ಪರ-
ಲೋಕದ ಆನಂದ !

ನಿನ್ನೆ ದಿಯಾಳದಿನುರೆ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಲು
ಭಕ್ತಿಯ ಪಾರಮ್ಯ
ಗೀತಾಂಜಲಿಯಲಿ ತಾಂ ಜೇಂಗೆಟ್ಟಿತು
ಅದರಿಂದೇಂ ರಮ್ಯ ?

ನಿನ್ನ ಸಂಗದಲಿ ಕಾವ್ಯಗಂಗೆಯಲಿ

ತೇಲಿತು ಜಡಜಗವು!

ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯಲಿ ವಿಮಲ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನು

ತಾಳಿತು ಭಾರತವು.

ಪಾರ್ಥನಂದು ಬಿಲ್ಲಾಂತು ನಿಂದು ಪುಂ.

ಖಾನು ಪುಂಖವಾಗಿ

ಶರಗಳೆಸೆಯೆ ದಿವಕಾಯ್ತು ದಾರಿ ಸೋ

ಪಾನ-ಶ್ರೇಣಿಯಾಗಿ;

ಅಂತೆ ಕರುಳ ಸಿಂಜಿನಿಯ ತೀಡಿ ಭಾ-

ವಾನುಭಾವಗತಿಯಿಂ

ಶರಣನಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮಕೇರೆ ನೀ

ನೈದೆ ಗೀತಪಥಮಂ.

ಮೂಡಿಬಂದುದೆ ಸೊಗಸು

(ರವೀಂದ್ರರ ಗೀತವೊಂದರ ಅನುವಾದ)

ಈ ನಾಡಿನಲಿ ನಾನು ಮೂಡಿ ಬಂದುದೆ ಸೊಗಸು

ಭಾರತವ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವೆನಗಾಯ್ತು.

ಅರಸಿಯೈಸಿರಿ ತಾಯಿಗಿಲ್ಲದಿರಲೇನು? —

ಅವಳ ಒಲುಮೆಯ ಸಿರಿಯು ನನ್ನದಾಯ್ತು.

ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದಿಹ ಕಂಪು ಅವಳ ಅಲರುಗಳಿಂದೆ

ನನ್ನೆದೆಯ ಸಿರಿಯಾಗಿ ಸೂಸುತಿಹುದು.

ವಿಮಲ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂ ಹೃದಯವನು ತುಂಬುವೀ

ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳನ್ನೆಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಲಹುದು ?

ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹೊಳೆದ ಮೊತ್ತಮೊದಲಿನ ಬೆಳಕು

ಭಾರತದ ಗಗನದಿಂದಿಳಿದು ಬಂತು.

ತೆರೆದ ಕಣ್ಣುಗಳೊಮ್ಮೆ ಮುಚ್ಚಿ ಮುಗಿಯುವ ಚಣದಿ

ಅದೆ ಬೆಳಕು ಮುತ್ತಿಡಲು ಪುಣ್ಯವೆನಿತು !

ಅನುಭವ ಮಂಟಪ

ದೂರದ ತೀರದ ಕಿರಣವು ಬರುತ್ತಿದೆ
ಮಧ್ಯದ ತಮವನು ತೆರೆತೆರೆದು,
ಎದೆಯಲಿ ತನಿಸೆಳಗಿನ ರೂಪವನದು
ಬರೆಯುತ್ತಲಿದೆ ಕಾಲನು ಜರೆದು.

ಚಿತ್ತದಿ ಚಿತ್ರವು ಬಿತ್ತರಗೊಳುತ್ತಿದೆ
ಚೆಲುವಿನ ಸುಳುಹಿನೊಳದು ಸುಳಿದು,
ಕನ್ನಡಿಗರ ಕಲ್ಯಾಣದ ಕಾಲದ
ಕಲ್ಯಾಣದ ರೇಷೆಯನೆಳೆದು.

ನಗರದ ಹೃದಯವೆ ತಾನೆನೆ ತೋರ್ಪುದು
ಏನದು?— ಅನುಭವ ಮಂಡಪವು,
ಸುತ್ತಲು ಕಾಂತಿಯ ಚಿಮ್ಮುತ್ತಲಿರುವುದು,
ಬೆಳಕಿನೊಳುಕ್ಕಿದೆ ಅನುಭವವು.

ಅನುಭವದಾಗರದಾ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು
ತೆರೆದಿದೆ, ತೋರಿದೆ ನಲ್ಲೋಟೆ;
ಮನವನು ಘನದೆಡೆ ತಿರುಗಿಸಲೆಂದದೊ!
ನೆರೆದಿದೆ ಶಿವಶರಣರ ಕೂಟೆ

ಮಂಡಿಸಿದಾ ಶಿವಶಗಣರ ಮಧ್ಯದಿ
ಸಿಂಹಾಸನದೊಳದಾರಲ್ಲಿ ?
ಕಣ್ಣೊಳು ಆತ್ಮದ ಐಸಿರಿ ಶುಳುಕಿದೆ
ಪ್ರಭು ಇಳಿದಿರುವನು ಮರ್ತ್ಯದಲಿ !

ಪ್ರಭುವಿನ ಬಳಿಯಲಿ ಮಂದಸ್ಥಿತದಲಿ
ಮನವನು ಮೀಯಿಪನಾರಲ್ಲಿ ?
ಭಕ್ತಿಯ ಬೆಳಕನು ಸಲೆ ಹರಡಿರುವನು
ಬಸವಣ್ಣನು ಸಲ್ಲಿಲೆಯಲಿ.

ಅನರ್ವರ ಸನಿಹದೊಳದೋ ! ಮೆರೆದಿದೆ
ಪುಣ್ಯದ ನೆಲೆವನೆ ಪೆಣ್ಣೂರ್ತಿ,
ಮಹದೊಳು ನಿಂದಿರುವಳು ಮಹದೇವಿಯು
ಮಹಕೇರಿದೆ ಚಿತ್ತಸ್ಫೂರ್ತಿ.

ಏನಿದು ! ಎಂತಹ ಅಮೃತದ ಧಾರೆಯು
ಸೂಸಿದೆ ಸಭೆಯೊಳಗೆಂಬವೊಲು
ಅನುಭಾವವು ಕನ್ನಡದಲಿ ಹೊಮ್ಮುತ್ತ
ಹರಿಯುತ್ತಲಿದೆ ಕಾಂತಿಯ ಹೊನಲು.

ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ

ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಾ ನ ಪುಣ್ಯದಿಂದ, ದೇವಿಯೇ
ಚೆನ್ನನೊಲಿದ ರನ್ನೆ, ನೀನು ಮೂಡಿ ಬೆಳಗಿದೆ ?
ಧಳಧಳನೆ ತೊಳಗಿದೆ !

ನಿನ್ನ ಸ್ಥೈರ್ಯವೆಂಥದಮ್ಮ, ಧೈರ್ಯವೆಂಥದು !
ನೀನು ನೆಚ್ಚಿನಿಂದಮೋಘ ಯೋಗವೆಂಥದು !
ಮನಸನೆತ್ತುವಂಥದು
ಮೇಲಕೆತ್ತುವಂಥದು.

ಹೆಣ್ಣುಗಳೆ ನಿನ್ನ ಸರಿ
ಭಕುತಿ ಝರಿ, ಮುಕುತಿ ಸಿರಿ
ಇನ್ನದಾರದು ?
ಇನ್ನುವರೆಗೆ ತೋರದು.

ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಂಗೆ ನೀನೆ ಕಣ್ಣಣಿ
ನೀನೆ ಶಿವಾನುಭವ ಮುಂಟಪದ ಶಿಖಾಮಣಿ,
ಅಸಮಾನ ಪೆಣ್ಣಣಿ.
ಶಿವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಕಣಿ.

ನಿನ್ನ ನುಡಿ ಹೊನ್ನ ಕಿಡಿ

ಜಸದ ಕುಡಿ, ಹೊಸತು ಮಿಡಿ

ಎಸೆವ ಸುಗ್ಗಿಯು

ಭಕ್ತರಸದ ಬುಗ್ಗೆಯು

ನಿನ್ನ ನಾಣಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ನುಡಿಗೆ ಕಳೆಯನು

ಬೀರಿ, ಹರಿಯಿಸಿರುವೆ ವಚನಕಾವ್ಯ-ನದಿಯನು

ಬೆಳೆಯಿಸಿರುವೆ ಬೆಳೆಯನು-

ಅನುಭವದ ನೆಲೆಯನು.

ವಚನದಲಿ ಒಲುಮೆಯುಲಿ

ಕೆಚ್ಚಿನುಲಿ, ನೆಚ್ಚಿನುಲಿ

ಮೇಳಗೂಡಿವೆ

ದಿವ್ಯಗಾನಗೈದಿವೆ.

ನಿನ್ನ ಜೀವನದಲಿ ಅರಳಿರುವುದು ಕಾವ್ಯವು

ಎನಿತು ಕಾಲ ಜಾರಲೇನು?—ನಿತ್ಯನವ್ಯವು

ಅನಂತ ರಮ್ಯವು!

ಇಹುದೆ ಅದಕು ದಿವ್ಯವು ?

ದೇವನಲಿ ಪ್ರೇಮದಲಿ

ಬೆರೆದು ನಲಿ ನಲಿಯುತಲಿ

ಸುಳಿದ ಜೀವನ

ಅದು ಅಸಾಧ್ಯ ಸಾಧನ.

ಎಂಥ ಎಳೆಯತನದಿ ಪಂಥತೊಟ್ಟು ನಡೆದೆಯೆ ?

ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯದ ದಾರಿ ಹಿಡಿದೆಯೆ ?

ಗುರಿನಂಬಿ. ನಡೆದೆಯೆ ?

ನಿಜದೊಳಿಂಬುವಡೆದೆಯೆ ?

ಚೆನ್ನ ಪತಿ, ನೀನೆ ಸತಿ

ಶಿವನೆ ಮತಿ ಅವನೆ ಗತಿ

ಎಂದು ಸಾಗಿದಾ--

ಅವನೊಳೊಂದು ಗೂಡಿದಾ.

ಎಂಟುನೂರು ವರುಷದಾಚೆಯಿಂದ ಇಂದಿಗೆ

ನಿನ್ನ ಕಿರಣ ಕೀರ್ತಿಪಥದಿ ತೂರಿ ಬಂದಿದೆ

ತೆರೆತೆರೆದು ನಿಂದಿದೆ

ಕೌತುಕವ ತಂದಿದೆ.

ನುರಳಿ ಅದೇ ರೂಪವನೇ

ತಳೆದು ಅದೇ ಜ್ಯೋತಿಯನೇ

ಬೀರಲಾರೆಯಾ ?

ದಾರಿ ತೋರಲಾರೆಯಾ ?

ಕಸ್ತೂರಬಾ

ಕಸ್ತೂರಬಾ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿಗನುಗುಣವಾಗಿ
ಕತ್ತುರಿಯ ಪರಿಮಳವ ತಳೆದಿರಮ್ಮಾ
ಹೊರಗಣ್ಣೆ ನೀವಳಿಯಲೇನಂತೆ ?- ಭಾರತದ
ನಾಯಕನ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಗುಳಿದಿರಮ್ಮಾ.

ಭಾರತದ ಸೌಭಾಗ್ಯ ತಾನೆ ಮೈವೆತ್ತಂತೆ
ಮೂಡಿ ವೋಹನನ ಕೈ ಹಿಡಿದಿರಮ್ಮಾ
ಕೊನೆಗವನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನು ಸಲ್ಲಿಸುತ
ಮುತ್ತೈದೆತನವ ನೀವ್ ಪಡೆದಿರಮ್ಮಾ.

ನಾಡದೇವಿಯ ಹಿರಿಯಭಕ್ತನವ ಬಾಪೂಜಿ
ನೀವಿಟ್ಟಿರವಗೆ ಕತ್ತುರಿಯ ತಿಲಕ
ನಾಡಸೇವೆಯ ದಾರಿಯಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿರಲವನು
ಹರಡುತ್ತ ಬಂದಿರೊ ಜತೆಯ ಬೆಳಕ.

ಪತಿಯ ಜೀವನದೊಳೆಂತಂತೆ ಜನಜೀವನದಿ
ಸೌಶೀಲ್ಯ ಸೌರಭವ ಸೂಸಿಸೂಸಿ
ನುರಿಯಾದಿರೊ ತಾಯಿ, ಕಾಣದಿಹ ಕತ್ತುರಿಯ
ಪರಿಮಳವು ಬರದೆ ಯುಗಯುಗದಿ ಸೋಸಿ ?

ಅಮರಚೋತಿ

ತನುವಿನಾಸೆಯನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ
ಮನವ ಮೇಲಮೇಲಕೆತ್ತಿ
ನಿಜದ ಕೊನೆಯ ಮೊನೆಯ ಮುಟ್ಟಿ
ಜೈಸಿ ಬಂದನು.

ಜಗದ ಜನಕೆ ಬಿರಗು ಬಲೆಯ
ಬೀಸಿ ಬಂದನು

ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಗಲು ಇರುಳು
ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಕವಿದ ಮುಗಿಲು
ತಿಳಿಯೆ, ಮಹಾ ಪುರುಷನವನು
ಏರಿ ಬಂದನು

ಜನದ ಮನಕೆ ವಿಮಲ ಹರುಷ
ಬೀರಿ ಬಂದನು.

ನಾಡನೆಲ್ಲ ತೀವಿದಂಥ
ಕತ್ತಲೆಯನು ತಪಸಿನಿಂದ
ಕಡೆದು ಇರುಳಿನಾಳದಿಂದ
ಬೆಳಕ ತಂದನು

ಸತ್ಯವಿತ್ತ ವಿಜಯಮಾಲೆ
ಧರಿಸಿ ನಿಂದನು.

ಹೋದ ಉಸಿರು ಹೊರಳಿದಂತೆ
ಕಳೆದ ಸಿರಿಯು ಮರಳಿದಂತೆ
ಕಳಚಿದಲರು ಅರಳಿದಂತೆ
ಮರಳಿ ಬಂದನು
ತಿಳಿಯ ನಗೆಯ ಸುತ್ತ ಸೂಸಿ
ನಡುವೆ ನಿಂದನು.

ಅವನ ಜೀವ ಜನದ ಜೀವ
ವಾಗಿ ತುಳುಕಲವನ ಭಾವ
ಮಿಡಿದ ತೆರದಿ ನಮ್ಮ ಭಾವ
ಮಿಡಿಯೆ ಬಂದನು
ಎಲ್ಲರಂತರಂಗದಿಂದ
ಮೂಡಿ ಬಂದನು.

ಆತನೆಮಗೆ ಜೀವ ಜ್ಯೋತಿ
ಧರೆಗೆ ಅವನೆ ದಯಾಮೂರ್ತಿ
ಅವನೆ ನೀತಿ ಅವನೆ ಕೀರ್ತಿ
ನಮ್ಮ ಬಾಳಿಗೆ
ಅವನ ಬಾಳು ಬೆಳಗಲದುವೆ
ನಾಡಿನೇಳಿಗೆ.

ಕೆರೆಯದಂಡೆಯಲಿ

ಅಂದು ಸೃಷ್ಟಿ ಸೀಮೆಯಲಿ ವೌನನಲಿ
ನಾನು ಸುಳಿಯುತ್ತಿರಲು
ಕಂಡ ಸೋಜಿಗವನಿಂದು, ನೀರೆ, ನಿನ
ಗೆಂದು ರೂಪಿಸುವೆನು.

ಕನಸು ನಾಡಿನಲಿ ಕೆರೆಯ ದಂಡೆಯಲಿ
ನಿಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ
ಎನಿತು ನೋಡಲನಿತನಿತು ಕೌತುಕದ
ಕಡಲೊಳಾಳುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಚಂದ್ರಕಾಂತಿಯಲಿ ಜಲದಶಾಂತಿ ನೆರೆ
ಬೆರೆದು ನಲಿಯುತ್ತಿತ್ತು
ಜಲತರಂಗದೊಡನಂತರಂಗ ಕೆಳೆ
ಬೆಳೆಸಲೆಳಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೊಳದತುಂಬ ತಿಳಿಗೆಂಪು ಕಮಲಗಳ
ಎನಿತೊ ಎನಿತೊ ಕಂಡೆ
ಚೆಲ್ಲವರಿದ ಹೂವುಗಳ ಚೆಲುವ ಕಣ್ಣು
ಗಳಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡೆ.

ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅರೆಬಿರಿದ ತಾವರೆಯು

ಮೊಗ್ಗದೊಂದು ತಾನೇ

ಕೊಳದ ಆಚೆಯಿಂದೀಚೆಗೆನ್ನೆ ಡೆಗೆ

ತೇಲಿ ಬಂತು ಜಾಣೆ.

ತೇಲಿ ಬಂದ ಆ ಮುಕುಲ ನನ್ನ ಬಳಿ

ನಿಂದಿತಂದದಿಂದ

ಚಂದ್ರಿಕಾ-ಜಲದಿ ಮುಳುಗಿ ಮಿಂದು ಹೊಗ-

ರೇರಿತೆಸಿತು ಚಿಂದ!

“ ಬೆರಗದೇನು? - ಮೃದುವಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿನೀ

ಮೆಲ್ಲನೆನ್ನನೆತ್ತು. ”

ಎಂದು ಸೂಚಿಸಂದದಲಿ ತಾವರೆಯು

ನನ್ನ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು.

ತಾನೆ ಬಂದ ಆ ದೀನ ಪಂಕಜನ

ಕೈಗೆ ಕೊಂಡೆ ನಾನು

ಅದರ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದಮಿತ ಹರ್ಷಮಂ

ಪಡಿದೆ ಹೇಳಲೇನು!

ಯಾವ ಮಂಗಲಕೆ ದೇವನಾಚ್ಛೆಯಿಂ
ಮುಕುಲ ತೇಲಿ ಬಂದು
ಬೆರಳ ಸೋಂಕಿನಿಂದರಳಿ ನಿಂದಿತದು
ತುಂಬ ರಸಕೆ ಸಂದು.

ಬೆರಗು ಬೆರಗಿನಿಂದೊಗೆಯುವಂದದಿಂ
ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನೆ
ಶುಭದ ಸಂಗದಿಂ ಕಮಲದಂಗದಿಂ
ನೀನೆ ನೂಡಿ ಬಂದೆ.

ಗಗನಮಂಡಲವು ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರಮನ
ಧರಿಸಿ ಬೆಳಗುವಂತೆ
ನೊಸಲ ನುಡ್ಯದಲಿ ಮಿಸುಸ ಕುಂಕುಮವ
ಧರಿಸಿ ನಿಂತೆ ಮುಂದೆ

“ ಶುಭವು ಎನ್ನಿ ಶುಭವೆನ್ನಿ ” ಎನ್ನು ತಲಿ
ಮಣಿದೆ ನೀನು ಪದಕೆ
ನಿನ್ನ ದನಿಗೆ ಮಾರ್ದನಿಯನೀಯಲೆದೆ
“ ನಿನಗೆ ಶುಭವು ” ಎಂದೆ.

ಕೊಳದ ಅಂಚಿನಲಿ ಸೊಬಗ ಸವಿಯಲೆಂ-

ದೊಬ್ಬನಿದ್ದೆನಂದು

ಒಂದು ಜೀವಕಿನ್ನೊಂದು ಜೀವ ಜತೆ-

ಗೂಡಿ ಬಂತು ಇಂದು

ಬಾಳತೋಟದಲಿ ಕಂಡ ನೋಟದಲಿ

ರಸವೆ ತುಂಬಿ ನಿಲಲು

ನೀರೆ, ನಿನ್ನ ಜತೆಯೊಂದೆ ಸಾಕು, ನಡೆ

ಜತೆಯೆ ನೀರು ನೆಳಲು.

ಎರಡು ಜೀವಗಳನ್ನೊಂದು ಭಾವದಲಿ

ಮೇಳಗೊಳಿಸಿದವನ

ರಸಿಕತನವ ಜತಿಗೂಡಿ ಹೊಗಳುವ

ಉಕ್ಕಿ ಬರಲಿ ಕವನ.

ಹಚ್ಚೇವು ಕನ್ನಡದ ದೀಪ

ಹಚ್ಚೇವು ಕನ್ನಡದ ದೀಪ
ಕರುನಾಡದೀಪ ಸಿರಿನುಡಿಯದೀಪ
ಒಲವೆತ್ತಿ ತೋರುವಾ ದೀಪ || ಹಚ್ಚೇವು ||

೧

ಬಹುದಿನಗಳಿಂದ ಮೈಮರವೆಯಿಂದ
ಕೂಡಿರುವ ಕೊಳೆಯ ಕೊಚ್ಚೇವು
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಕಂಪು ಸೂಸ-
ಲಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕರಣ ಚಾಚೇವು
ನಡು ನಾಡೆ ಇರಲಿ, ಗಡಿನಾಡೆ ಇರಲಿ
ಕನ್ನಡದ ಕಳೆಯ ಕೆಚ್ಚೇವು
ಮರೆತೀವು ಮರನ, ತೆರೆದೇವು ಮನನ, ಎರೆದೇವು ಒಲನ-ಹಿಡಿ ನೆನಪ
ನರನರವನೆಲ್ಲ ಹುರಿಗೊಳಿಸಿ ಹೊಸಿದು ಹಚ್ಚೇವು ಕನ್ನಡದ ದೀಪ

೨

ಕಲ್ಪನೆಯ ಕಣ್ಣು ಹರಿಸನಕ ಸಾಲು
ದೀಪಗಳ ಬೆಳಕ ಬೀರೇವು
ಹಚ್ಚಿರುವ ದೀಪದಲಿ ತಾಯ ರೂಪ
ಅಚ್ಚಳಿಯದಂತೆ ತೋರೇವು
ಒಡಲೊಡಲ ಕೆಚ್ಚಿನಾ ಕಿಡಿಗಳನ್ನು
ಗಡಿನಾಡಿನಾಚೆ ತೂರೇವು

ಹೊಮ್ಮಿರಲು ಪ್ರೀತಿ ಎಲ್ಲಿಯದು ಭೀತಿ?-ನಾಡೊಲವೆ ನೀತಿ ಹಿಡಿ ನೆನಪ
ಮನೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮನಮನಗಳಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚೇವು ಕನ್ನಡದ ದೀಪ.

೩

ಕರುನಾಡಿನರಿವ ನೆರೆತೀವಿ ಭಾವ-
ದಲಿ ಜೀವನಾಡಿ ನುಡಿಸೇವು
ತೆರೆತೆರೆದ ಕಣ್ಣಿನಲಿ ನೆಹವೆರೆದು
ನವ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನೆ ಮುಡಿಸೇವು
ನಮ್ಮನ್ನವುಂಡು ಅನ್ಯಾಯಗೈಯು
ವಂಥವರ ಹುಚ್ಚು ಬಿಡಿಸೇವು

ಇಹುದೆಮಗೆ ಛಲವು, ಕನ್ನಡರ ಬಲವು ಕನ್ನಡದ ಒಲವು-ಹಿಡಿನೆನಪ
ನಮ್ಮದೆಯ ಕೆಚ್ಚುನೆಚ್ಚುಗಳನೂಡಿ ಹಚ್ಚೇವು ಕನ್ನಡದ ದೀಪ.

೪

ನಮ್ಮವರು ಗಳಿಸಿದಾ ಹೆಸರ ಉಳಿಸ-
ಲೆಲ್ಲಾರು ಒಂದುಗೂಡೇವು
ನಮ್ಮದೆಯ ಮಿಡಿಯುವಿ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ
ಮಾತೆಯನು ಪೂಜೆ ಮಾಡೇವು
ನಮ್ಮುಸಿರು ತೀಡುವಿ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ
ಮಾಂಗಲ್ಯಗೀತ ಕಾಡೇವು

ತೊರೆದೇವು ಮರುಳ, ಕಡೆದೇವು ಇರುಳ ಪಡೆದೇವು ತಿರುಳ-ಹಿಡಿನೆನಪ
ಕರುಳೆಂಬ ಕುಡಿಗೆ ಮಿಂಚನ್ನೆ ಮುಡಿಸಿ ಹಚ್ಚೇವು ಕನ್ನಡದ ದೀಪ.

ಗರ್ಭಸ್ಥ ಶಿಶು

ತಾಯ್ತನನ ಪಡೆಯಲಿಹ ತುಂಬಿದೊಡಲಿನ ಮುಗುಡೆ
ಪಾಸಿನಲಿ ಪವಡಿಸಿರಲು
ನಾತೆಯುದರದ ರತ್ನ, ಗರ್ಭಸ್ಥಶಿಶು ಸ್ವಸ್ವ -
ದೊಳು ಸುಳಿದು ನುಡಿದುದೇನು ? —

“ ಮೇಲೆ ಬಾನಿನೊಳಲ್ಲಿ ದೇವ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲಿ
ನಲಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ ನಾನು
ಯಾವ ಸಾಫಲ್ಯವನು ಸಾಧಿಸಲು ಒಡಲಿನಲಿ
ಬರನಾಡಿಕೊಂಡೆ ನೀನು ?

“ ಎರಡು ಲೋಕಂಗಳಂತರದಿ ನಿಂತಿಹೆ ನಾನು
ನಿನ್ನ ಈ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿಹ ನಾಕ ಬರಲಿರುವ ಲೋಕಗಳು
ಕೂಡಿದಿಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ.

“ ಒಂದು ನೆನಹಿನ ನೆಲೆಯು, ಒಂದು ತವಕದ ಸೆಲೆಯು
ಭೂತ ಭವಿಷ್ಯತ್ತುಗಳಿಗೆ
ಸೆಳೆಯುತ್ತಿರಲತ್ತಿತ್ತ ನಾನು ನಿನ್ನನೆ ನಂಬಿ
ಬಂದಿಹೆ ಭವಿಷ್ಯದೆಡೆಗೆ.

“ ಹೊಂಬೆಳಗು ತಂಬೆಳಗು ಹೊನಲಿಡುವ ನಾಡಿನ್ನಿಂ-

ದಿಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿದನು ವೇನ

ನನ್ನ ಕಂಗಳಿಗಿಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲೆಯು ಕವಿದಿಹುದು

ಬೆಳಕಿಗಳಿಸಿಹುದು ಜೀನ.

“ ನಾನಲ್ಲಿ ಸುರರೊಡನೆ ಸುಧೆಯುಂಡು ಸುಜಿಸಿರ್ವೆ

ಇಲ್ಲಿ ಸುಖಕಾಣೆನಮ್ಮ

ಸುಧೆಗಿಂತ ನಿನ್ನ ಎದೆ ಹಾಲೆ ಸಿಹಿಯಂಬರಲ !

—ಏದು ದೊರೆವುದೆಂದಿಗಮ್ಮ?

“ ನಿನ್ನ ತೋಳೇ ತೊಟ್ಟಿಲಾಗಿ ತೂಗುವುದಂತೆ

ಎಂದು ನನಗದರಭಾಗ್ಯ ?

ನಿನ್ನ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯು ತಿಳಿ ರಸದ ಹೊನಲಂತೆ

—ಎಂದು ನನಗದರ ಯೋಗ ?

“ ನಿನ್ನ ಮುದ್ದಿನೊಳೊಲುಮೆ ತಿಳಿಲುಗಟ್ಟಿಹುದಂತೆ

—ಎಂದು ನನಗೀವೆಯದನು ?

ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಸಿರಿಬೆಳಕು ತುಳುಕುವುದಂತೆ

ಅದನೆಂದು ಕಾಂಬೆ ನಾನು ?

“ ಬಸಿರುತೊಟ್ಟಿಲ ವಾಸ ಬೇಸರಾಗಿಹುದೆನಗೆ
ತೋಳತೊಟ್ಟಿಲಲಿ ಪಡಿಸಿ
ತೂಗಿ ಜೋಗುಗಳವಾಡಿ ಎದೆಯ ತಣಿಸುವುದೆಂದು
ನಿನ್ನ ದನಿಯನ್ನು ತವುಣಿಸಿ ?

“ ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯ ಬೀಜ ಅಂತಿಂತು ನೋಳೆದೆನ್ನ
ರೂಪವನೆ ತಾಳುತಿಹುದು
ನಿನ್ನ ಕರುಳಿನ ಬಳ್ಳಿಯೊಳು ಮೂಡಿದೀ ಮೊಗ್ಗು
ಕಣ್ಣೆದಿರು ಅರಳಲಿಹುದು. ”

ಸ್ವಪ್ನ ಸುಖದಲಿ ಮಿಂದ ಮಾತೆ ಮಂದಸ್ಥಿತವ
ತಳೆದು ಕಂದೆರೆದಳೆಂದು
ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಳ್ ತುಂಬಿ ನಿಂದಿತ್ತು
ಅಮೃತಯೋಗಕ್ಕೆ ಸಂದು.

ಜೀವತಂತು

ಇಳಿದು ಬಂತು ಇಳಿದು ಬಂತು
ಮೇಲಿನಿಂದ ಜೀವತಂತು

೧

ಇಂದ್ರವನದ ಸುಮನದಂತೆ
ಚಂದ್ರನಮಲ ಕಿರಣದಂತೆ
ಸ್ವಪ್ನಸುಖದ ಸ್ಮರಣದಂತೆ
ನೀಲಗಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂತು.

೨

ಇಂಥ ಭಾವ ಇಂಥ ಹಾವ
ಜೀವದೊಡನೆ ಬೆರೆತು ಯಾವ
ಜಾವದಲ್ಲಿ ನೂಡಿ ಮನನ
ಮೋಹಗೊಳಿಸಲಿಳಿದು ಬಂತು ?

೩

ಕಣ್ಣೊಳುಣ್ಣುತ್ತಿರುವ ಕಳೆಯು
ತಾರೆ ಬಿಂಬಿಸಿರುವ ಕೆಳೆಯು
ಚಂದ್ರ ಚುಂಬಿಸಿರುವ ಕುರುಹು
ಮೊಗದ ನಗೆಯೊಳಾಂತು ಬಂತು.

೪

‘ತನನ ತರಲ’ ನಾದಗೆಯ್ದು
ಕಣ್ಣಿಗೊಂದು ರೂಪನೆಯ್ದು
ಮನವ ಘನದೊಳಿರಕ ಹೊಯ್ದು
ಎಂತೋ ಏನೋ ಇಳಿದು ಬಂತು.

೫

ದೇವನೊಲಿದು ಬರೆದ ಮಾಯೆ
ಅವನ ಉಸಿರನೆಳೆವ ಛಾಯೆ
ಅವನ ಚೆಲುವ ಕಲೆಯ ಮೆರೆಯೆ
ಭೂಮಿಗಿಂತು ಇಳಿದು ಬಂತು.

೬

ಚೆಲುವ ನಾಡು ಒಲವಿನಲ್ಲಿ
ಬಣ್ಣವಿಟ್ಟ ತೊಟ್ಟಿಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಕಣ್ಣು ತೆರೆದ ಸೂತ್ರಗೊಂಬಿ
ಜೀನ ತುಂಬಿ ಜೀಕೆ ಬಂತು.

ಸಹಜಪ್ರೇಮಯೋಗ

ಕಂದ ತಂದ ಆನಂದ
ಎಷ್ಟು ಸಹಜ ಸಹಜ!
ಹಿಗ್ಗಿಗೊಲಿದು ಹೊಳೆದ ಹೆಸರು
ಅಷ್ಟೆ ಸಹಜ ಸಹಜ.

೨

ಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲಿ ಆಡಿ
ಅರಳುತಿಹುದು ಮೂರ್ತಿ
ಮನದ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಮರಳಿ
ಬೆಳಗುತಿಹುದು ಜ್ಯೋತಿ.

೩

ಮೂಕ ಭಾವ ಮೆರೆಯುತಿಹುದು
ಮುಖದೊಳಿಣೆಕಿ ಇಣೆಕಿ
ನಡುವೆ ನಡುವೆ ನಗೆಯ ಕಿರಣ
ಬಹುದು ಮಿನುಗಿ ಮಿನುಗಿ.

೪

ಉಸುರಿನುಯ್ಯಲೆಯಲಿ ಅಸುವು
ನಲಿಯುತಿಹುದು ಜೀಕಿ
ಕಂಡ ಕಣ್ಣು ಕುಣಿಯುತಿಹುದು
ರೆಪ್ಪೆ-ತಾಳ ಹಾಕಿ.

೫

ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ
ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿಹುದು ಜೀವ
ಜೀವ ಜೀವ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ
ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿಹುದು ಭಾವ

೬

ರೋಮರಂಥ ರಂಧ್ರದಿಂದ
ಸೂಸುತ್ತಿಹುದು ಗಂಧ
ತಣಿಯುತ್ತಿಹುದು ತಾಯ ಮನವು
ಅವರ ಕಂಪಿನಿಂದ

೭

ನುಣ್ಣದಪಿನೊಳಿಸೆವ ಕೆಂಪು
ಎತ್ತಣಿಂದ ಬಂತು ?
ತಾಯ ಹೃದಯ ಕಮಲನೆ ತಾ-
ನರಳಿರುವುದೆ ಇಂತು ?

೮

ಮೊಗದ ಕಿರಣ ಕಣ್ಣ ಕಿರಣ
ಬೆರೆದ ಪರಿಯ ನೋಡು
ಕರುಳು ಕರುಳು ಕೂಡಿ ಆಡಿ
ಒಂದುವೆರೆದ ಜೋಡು.

೯

ಕಂದ ತೋಡಿದಾನಂದ
ಎಂಥ ರಮ್ಯ ರಾಗ !
ನುಡಿಯ ಮೇರೆ ಮೀರಿನಿಂದ
ಸಹಜ-ಪ್ರೇವ-ಯೋಗ !

యావ సోగసు !

నిద్దేయల్లి యావ కనసు
కనసినల్లి యావ నేనసు
నేనసినల్లి యావ సోగసు !

అరళి బందిదే ?

కందనేళియ మోగవు నగేయోళింతు మిందిదే.

౨

ఆదుదేల్లి అదర జనన ?
మూడితేంతు మోదల కిరణ ?
ఎదేయ ముగిల తిళియ జోన్న
కదపిగిళియితే ?

కరణకరణగళను స్ఫురణగోళిసి సుళియితే ?

౩

చిగురు-దుటిగళల్లి మూడి
తుంబుగల్లగళలి ఆడి
హణేయ తిడి కురుళిగోడి
ఇంద్ర జాలవ
నేదు నగేయు సేర్పుదేవు ఎదేయ నిలవ ?

ಜೀವ ಜಗ

ಕಂದನಾಡುತಿರೆ ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ಕ-

ಲ್ಪನೆಯ ಕಿರಣವೊಂದು

ಮನದ ಮಂದಿರದಿ ಸುಳಿದು ಸ್ವರ್ಣರೇ-

ಷೆಗಳನ್‌ಳೆಯಿತಂದು.

ಚಿತ್ತಭಿತ್ತಿಯಲಿ ಚಿತ್ರವರಳುತಿರೆ

ಗಾಳಿ ಸುಳಿದುದಾಗ

ತೇಲಿ ಬಂದ ತೆರನಾಯ್ತು ಗಾಳಿಯಲಿ

ಎರಡು ದನಿಯ ರಾಗ.

ಕೇಳಿದುದನು ನಾ ಕೇಳಿದಂತೆ ಹೇ-

ಳುವೆನು ಕೇಳಿ ನೀವು

ಜೀವವನ್ನು ಜಗ ಕರೆದ ಮಾತು ಕೆರ-

ಳಿಸದೆ ಕೌತುಕವನು ?

“ ನನ್ನೊಳಿಂತು ಸೌಹಾರ್ದವಾಂತು ಕರೆ-

ವವನು ನೀನದಾರು ? ”

“ ಹೊಸತು ಬಂದ ಎಲೆ ಜೀವ, ನನಗೆ ಜಗ-

ವೆಂದು ಕರೆವರವರು. ”

“ ಕಳುಹಿದಾತ ದೊರೆ, ಇಳಿದು ಬಂದೆ ನಾ

ತಿಳಿವುದೇನು ನನಗೆ? ”

“ ನನ್ನೊಳಿಂಬುವಡೆ ನಿನ್ನ ನಂಬಿ ನಡೆ

ತಿಳಿವುದೆಲ್ಲ ನಿನಗೆ. ”

“ ಜಗದ ಜೀವನವು ದುಗುಡದಾಗರವು

ಎಂದು ಕೇಳಿರುವೆನು. ”

“ ಭಯವ ತಳ್ಳು, ಅನುನಯವ ಕೊಳ್ಳು, ಸರಿ

ದಾರಿ ತೋರಿಸುವೆನು.

“ ಹೊಸತು ಬಂದವನೆ ವಸುಧೆ ನನ್ನ ಮನೆ

ಬಾರ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ

ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಗತಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಹುದು

ಇಲ್ಲಿ ರಂಗವಲ್ಲಿ.

“ ಚೆಲುವೆ ಚೆಲ್ಲವರಿವಿಹುದು ಎಲ್ಲ ಕಡೆ

ಬೀರು ನಿನ್ನ ನೋಟ

ಹೊನಲುಗೊಂಡ ಅನುರಾಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ-

ದಿಹುದು ಬಾಳ ತೋಟ.

“ ಚಲಿಸುತಿಹವು ಚಳಿ ಬಿಸಿಲು ಮಳೆಯು ಕ್ರಮ-
ವರಿತು ಋತುಗಳಿಲ್ಲಿ
ಜನದ ಬನದ ಜೀವನದ ಗೆರೆಯನೆಳೆ-
ಯುವವು ಚಿನ್ನದಲ್ಲೆ.

“ ನಸುಕು ಹರಿಯೆ ಉಷೆ ಮೂಡಿ ಬಿಡಿಸುವಳು
ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿನೆವೆಯ
ಮಂಗಳಾಂಗಿ ಮಂಗಳವ ಕೋರುವಳು
ಇಕ್ಕೆ ರಂಗವಲಿಯ.

“ ಬಾಲನೇಸರನು ಜನಿಸಿ ಬೀಸುವನು
ಸುತ್ತ ಬಿಸಿಲು ಬಲೆಯ
ಜೀವರಾಶಿಯಲಿ ತೀವಿ ಪುಟಿಸುವನು
ಪ್ರಾಣರಸದ ಸೆಲೆಯ.

“ ಮುಗಿಲನೇರಿ ರವಿ ಆಚೆಗಿಳಿಯೆ ರಂ-
ಜಿಪುದು ಸಂಜೆಮುಗಿಲು
ನೀಲ ನಭದೊಳೆಸೆವಿದ್ರಜಾಲವದು
ಯಾವುದದಕೆ ಮಿಗಿಲು ?

“ ಇರುಳು ಚಿಕ್ಕೆ ಜಂದ್ರಮರು ಚಲಿಸುವರು

ಗಗನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ

ಮಣಿದು ನೋಡು ನೀ ಮನವು ಮುಳುಗುವುದು

ಧ್ಯಾನ ಲಹರಿಯಲ್ಲಿ.

“ ಬೆಳೆವ ಚಂದಿರನು ಬೆಳಗಲಿಳಿಯುವುದು

ಧರೆಗೆ ಸುಧೆಯ ಸೋನೆ

ಅನ್ಯತಗಂಗೆಯಲಿ ಮಿಂದು ತೇಲುವುದು

ಮೃತ್ಯುಲೋಕ ತಾನೆ.

“ ನಿತ್ಯ ನಡೆವುದೀ ನೃತ್ಯ ವೈಭವವು

ನನ್ನ ಅಂಗಳದಲಿ

ತೆರೆದು ಇರಿಸು ನಿನ್ನೆದೆಯ ಕದವ, ಸಿರಿ

ತೂರಿ ತೂರಿ ಬರಲಿ.

“ ಚೆಲುವ ಮೀರಿ ಒಲವಿಹುದು ಬಾಳಿನಲಿ

ಅದುವೆ ಜೀವಧರ್ಮ

ಒಲವ ಬಿತ್ತಿ ಬಲವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದೆ

ಸತ್ಯಯುಗದ ಮಾರ್ಗ.

“ ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ನದಿ ಮನದ ಮಾನಸದಿ
ಹುಟ್ಟಿ ಹರಿವುದಿಳೆಗೆ
ಹೊನಲು ತಿಳಿಯೆ ಕೊನರುವುದು ಸೌಂದರದ
ಬಳ್ಳಿ ಎರಡು ಬದಿಗೆ.

“ ನಾಡ ಹಿರಿಮೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಗರಿಮೆ, ದಯ,
ನ್ಯಾಯ, ನೀತಿ ನಲ್ಮೆ
ಶುದ್ಧ ಪ್ರೇಮ ರೇಖಿಸಿದ ರೇಷೆಗಳು
ಒಲವೆ ಬಾಳ ಉಳಿಮೆ.

“ ಎನಿತು ಪರರಿಗಿತ್ತನಿತು ಹೆಚ್ಚುವುದು
ಪ್ರೇಮ ರಾಮತೀರ್ಥ
ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯಲೈ ಬಾಳತೋಟವಲಿ
ಒಲವಿನೂಟಿ ಸತತ.

“ ಒಳಿತು ಚೆಲುವು ಒಲವುಗಳ ಸಾಕವದು
ಸತ್ಯವೆಂಬ ತಿರುಳು
ಸತ್ಯವನ್ನೆ ಹಿಡಿ, ನಿತ್ಯದೊರೆಯುವುದು
ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ನೆರಳು.

“ ಹಕ್ಕಿ ಹಾರಿ ಶುಭಗೀತ ಪಾಡಿ ಮನ
ಹದವ ಗೈವ ಮುನ್ನು
ಗಾಳಿ ಆಡಿ ನರ ನಾಳ ತೀಡಿ ಹುರಿ-
ಗೊಳಿಪುಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ.

“ ಏರಿ ಹೋಗು ಹುಮ್ಮಸದ ತೇರ ಕಾ-
ಯಕವೆ ನಿತ್ಯನೇಮ
ದುಡಿಮೆ ಬಾಳ ನೆಲೆ, ಉಂಟೆ ಬೇರೆ ಕಲೆ?
ಅದುನೆ ಪುಣ್ಯಧಾಸು.

“ ಎಲರು ಬೀಸೆ ಕಮ್ಮಲರು ಈಜಿ ಬಿರಿ-
ಯುವುದು ಕಂಪ ಸೂಸಿ
ಅಂತೆ ನೀನು ಸಂತಸದೊಳಿಜು ಗೆ-
ಯ್ಪಿಯಲಿ ಮೈಯ ಚಾಚಿ.

“ ಸಂದ ಕಾರ್ಯದಲಿ ಒಂದು ನೇಮ ಹಿಡಿ
ಶುದ್ಧವಿರಲಿ ಭಾವ
ಅಸ್ಯರನ್ನು ತಿಳಿ ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ, ತಿಳಿ-
ಯಹುದು ತಾನೆ ಭಾವ.

“ ಭಾವ ಶುದ್ಧವಿರೆ ಯಾವುದೇನು ?—ಸಮ
ನಶ್ಚಿ ಸೋಲುಗೆಲುವು ?

ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನ, ಮನದಿ ಸ್ವಚ್ಛತನ
ಇದುವೆ ಕೊನೆಯ ನಿಲವು.

“ ದೂರ ದೂರ ಸೋಜಿಗದ ನೂರು ತೆರೆ
ತೆರೆವೆ ನಿನ್ನ. ಎದುರು
ಸಾಸದಿಂದ ಸಾಹಸಕೆ ನುಗ್ಗು, ಅದೆ
ವೀರತನದ ಕುರುಹು.

“ ನಿನ್ನ ಕೆಚ್ಚ ನೀ ನೆಚ್ಚಿ ಮುಂದೆ ನಡೆ
ನೈಜ ಮಾರ್ಗದಿಂದ
ಮೊಗ್ಗಿ ಬಿರಿದು ಪರಿಮಳವು ಹರಡುವುದು
ನನ್ನ ಗಾಳಿಯಿಂದ.

“ ಒಪ್ಪು ತಪ್ಪುಗಳ ಕವಲು ದಾರಿಯಲಿ
ಇಣಕಬಹುದು ತೊಡಕು
ಒಳಗಿನುಲಿಯ ಸುಳುಹಿನಲಿ ಸಾಗು ಬಂ-
ಗಾರವಹುದು ಬದುಕು.

“ ನಿಲಲಿ ಬಂದುದನು ಕೊಂಡು ಸುಖಿಪ ಸಂ

ತೃಪ್ತಿ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ

ಆಗ ಕಾಂಬೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಬಿಂಬವನು

ಸಕಲ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ. ”

ಅಲೆಯ ಹಿಂದೆ ಅಲೆ ಬಂದ ಇಂಪನುಲಿ

ತಡೆದು ನಿಂದುದಿಲ್ಲ ?

ಮಡುವುಗಟ್ಟಿತದು ಎದೆಗೆ ತಬ್ಬಿದೆಳೆ

ಮಗುವಿನಂಗದಲ್ಲಿ !

ವೀಣೆ

ವೀಣೆ ನುಡಿಯುತ್ತಿಹುದು ವೀಣೆಗಾರನೆಲ್ಲಿ ಜಾಣೆ ?
ಕರುಳ ಮೇಲೆ ಬೆರಳ ಲೀಲೆ ನಡೆವುದೆಂತೊ ಕಾಣೆ
ಅವನ ಕಲೆಯ ಅವನ ನೆಲೆಯ ತಿಳಿಯಬಲ್ಲೆವೇನೆ ?

ಎಂತು ಮೀಂಟಲಂತು ರಾಗ ಹೊಮ್ಮಿ ಹೊನಲದಾಗಿ
'ಕಿಂ' ಕಿಮೆಂದು 'ತುಂ' ತುಮೆಂದು ನಿನದಗೈದು ಸಾಗಿ
ಯಾವನಾದ-ಸಾಗರವನು ಸೇರಲಿದೆ ಸುಯೋಗಿ !

ಒಂದು ಮಿಡಿತಕೊಂದು ನುಡಿತ; ಒಂದು ಜಾವ ಜಾರೆ
ಬೇರೆ ಭಾವ ತೂರಿ ಬಹುದು ಯಾವ ಮಾಯೆ ನೀರೆ ?
ಭಾವ ಭಾವಕೊಗೆವ ರಾಗರಸಧಿಗಿಹುದೆ ಮೇರೆ ?

ತಂತಿಯೆನಿತು ತಂತಿಯೊಳಗೆ ಮನೆಗೆಳೆನಿತು ?-ಹೇಳೆ
ಒಂದು ಚಣಕೆ ಒಂದು ನೂರು ಛಂದ ನಾದಲೀಲೆ !
ಸ್ಫುರಣಕೊಮ್ಮೆ ಜನನ ಮರಣ ! ತಾರಮುದ್ರ ಮಾಲೆ.

ಕರುಳ ಬೆರಳ ಸೊಂಕು ತೇಂಕುವುಸುರಿಗಸುವ ಬೀರೆ
ಜೀವವಾಣಿ ತಾನತಾನಗೊಂಡು ಮೇರೆ ಮೀರೆ
ಏಕವಾಣಿಗಖಿಲ ಲೋಕ ಸಿಲುಕಿ ಪುಲಕವೇರೆ.

ನೆಲದ ಜಲದ ಗಗನದಖಿಲ ರೂಪವರ್ಣ-ಜಾಲಾ
ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸೆ ಸ್ವರತರಂಗ ಮೇಳಾ
ಆದಿ ಅಂತವಿಲ್ಲದಂತೆ ನೆಗೆವುದಿದೋ ಲೀಲಾ.

ವೀಣೆ ನುಡಿದ ಶ್ರುತಿಗೆ ವಿಶ್ವ ತಳೆವುದೇನೆ ನ್ಯಾಸಾ ?
ವಿಶ್ವ ಮಿಡಿದ ಗತಿಗೆ ವೀಣೆ ಪಡೆವುದೇನೆ ಪ್ರಾಸಾ ?
ಯಾವ ತಾಳಮೇಳಕೊಲಿದುದೀ ಕಲಾ ವಿಲಾಸಾ ?

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಯೋಗಿ

ಊದಿದನು ಊದಿದನು
ಬಿಡುಗಡೆಯಕೊಂಬ
ನಾಡಿನಲಿ ನೂಡಿದನು
ಅಚ್ಚರಿಯ ತುಂಬ.

“ ಇಲ್ಲಿಹನೆ? ಅಲ್ಲಿಹನೆ?
ಎಲ್ಲಿಹನು?”—ಎಂಬ
ಸೊಲ್ಲು ಸುಳಿದಾಡಿದುದು
ತೋರದಿದೆ ಬಿಂಬ.

ಕಾಣಲಿಲ್ಲವ ಕಣ್ಣೆ
ಕೆಣಕಿದನು ಕೆಚ್ಚೆ
ದೂರ ಬಹು ದೂರದಿಂ
ನೆಟ್ಟನವ ನೆಚ್ಚೆ.

ಅವನ ಕೊಂಬಿನ ನಾದ
ಜಾಡ್ಯವನು ಕೊಚ್ಚೆ
ಚೇತನಕೆ ಚೇತನ
ತೋರಿದುದು ಬಿಚ್ಚೆ.

ಏನು ಮಿಂಚಿನ ವೇಗ ?
ದನಿ ಹರಡಿತಿಂತು.
ಎಂಥ ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯ !
ಅದು ನಡೆದುದೆಂತು ?

ಎದೆ ಎದೆಗಳಿಂ ಹೊಮ್ಮಿ
ಹರಿಯಿತದು ಭಾವ
ದಾಸ್ಯದಿಂ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ
ಜೀಕಿದುದು ಜೀವ !

ಶಕ್ತಿಯೊಡನನಲ್ಲ
ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿತು ಮುಕ್ತಿ
ಮೀರಿದುದು ಎಲ್ಲವನು
ನಲ್ಲಾಡ ಭಕ್ತಿ

ಅವನ ತ್ಯಾಗವೆ ತ್ಯಾಗ
ನಲ್ಲಾಡಿಗಾಗಿ
ಎಲ್ಲವನು ಅರ್ಪಿಸಿದ
ಸ್ವಾಂತ್ರ್ಯ-ಯೋಗಿ.

ಪರಮ ಅದ್ಭುತರಮ್ಯ
ಅವನ ಸಾಹಸವು
ಬಿಡುಗಡೆಯ ದಾರಿಯಲಿ
ಹೊಳೆವ ತೈಜಸವು.

ಹೃದಯ-ಸಿಂಹಾಸನದಿ
ಮಂಡಿಸಿದ ವೀರ
ರಾಜ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳ
ನಡುಗಿಸಿದ ಧೀರ

“ ಎಲ್ಲಿಹನು ? ಎಲ್ಲಿಹನು ? ”
ಪ್ರಶ್ನೆ ಮರಮರಳಿ
ಮಿಡಿಯುತ್ತಿದೆ, ನುಡಿಯುತ್ತಿದೆ
ನಾಡನಾಡಿಯಲಿ.

ಕೊರಲಿನ ದನಿ ಎಲ್ಲಿ ?

ಶ್ರೀಕಂಠನು ಎಂಬುವ ಹೆಸರನ್ನರ್ಥಕ ನಿನಗೆ !
ನಿನ್ನಾ ಕೊರಲಿನ ಸಂಗದಿ ಸಿರಿ ಬಂದಿತು ನುಡಿಗೆ.
ಸಿರಿ ನಿಂದಿದೆ ಕೊರಲೆಲ್ಲಿದೆ ? ಕೊರಲಿನ ದನಿಯೆಲ್ಲಿ ?
ದನಿಯಲಿ ನಯವನು ತೋಡಿದ ಮೃದು ಹೃದಯದೆಲ್ಲಿ ?
ತಿಳಿ ಬಗೆಯನು ಕನ್ನಡಿಸುವ ನಗೆ ಮುಳುಗಿದುದೆಂತು ?
ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ನುಡಿ ಅಡಗಿದುದೆಂತು ?
ನಿನ್ನೊಲು ನಮ್ಮಾತರ್ಯವ ಮೀಂಟುವರಿನ್ನಾರು ?
ಸಕಲ ಸ್ವರ ಗುರಿಯೊಂದಕೆ ಮೇಳಿಸುವರದಾರು ?

ಆ ಎಡೆ ಈ ಎಡೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ತನಿವಾತನುಸೂಸಿ
ನಾಡಿನ ನರನಾಳಗಳಲಿ ಚೇತನವನು ಹರಿಸಿ
ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಯ ಅಡಿಯಲಿ ನಿನ್ನಸುವನೆ ತೇದು
ಕನ್ನಡರಂತಃಕರಣದಿ ಕನ್ನಡತನ ನೆಯ್ದು
ನೀ ಕಂಡಾ ಹೊಂಗನಸದು ನೆನಸಾಗುವ ಮುನ್ನ
ಕಣ್ಮರೆಯಾದುದು ಉಚಿತನೆ ಕರುನಾಡಿನ ಚಿನ್ನ ?

ಶಿಲೆ

(' The Stone ' ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲೀಷ ಕವನದ ಅನುವಾದ)

“ ಕೊರೆಯುವಿರ ಕಲ್ಲಿನಲಿ
ನನ್ನವನ ಹೆಸರ? ”
ಕೇಳಿದಳು ಅವಳೆನ್ನ
ಬಿಟ್ಟು ನಿಟ್ಟುಸಿರ.

ಅವಳಿಗಾವನೊ ನಲ್ಲ
ಅವನೆನ್ನ ಗೆಳೆಯ;
ಗಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವನು
ಗೈಯುತ್ತಿರೆ ಶಿಲೆಯ
ಹೋಳೊಂದು ಮೇಲಕ್ಕೆ
ಸಿಡಿವವನ ತಲೆಯ
ಮೇಲೆರಗೆ ತಲೆಯೊಡೆದು
ಹಾರಿದುದು ಹರಣ.

ಎರಡು ಜೀವಗಳೊಂದೆ
ಜೀವವೆನೆ ಸಾಗಿ
ನಲಿದುದನು ಕಂಡ ನಾ
ಮನದಿ ಮರುಮರುಗಿ

ಮೆಲುಮೆಲನೆ ಅವಳಿಗೀ
ಸಾವಿನೊಸಗೆಯನು
ಅರುಹಲೆಂದಿರೆ ನಾನು
ನನಗಿಂತ ಮೊದಲು
ಯಾವನೋ ಹುಚ್ಚನವ
ತೆರೆಬಾಯ ತೆರೆದು
ಒರೆದು ಹೋಗಿದ್ದನವ
ಸುದ್ದಿಯೆಲ್ಲವನು,
ಇರೆದು ಹೋಗಿದ್ದನವ
ಅವಳ ಹೃದಯವನು
ಹೋಗಿದ್ದನವ ಕೆಡಹಿ
ಬಾಳ ಕಳಸವನು.

ಮನೆಯ ತಲೆಬಾಗಿಲಿ
ಕಲ್ಲು ಗೊಂಬೆಯೆನೆ
ಅವಳು ನಿಂದುದ ಕಂಡೆ
ರೆಪ್ಪೆಯಿಕ್ಕದಲೆ.

ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟುತ್ತುಸಿರು
ನಿಂದ ನಿಲವಿನಲಿ
ನಿಜ್ಜೆರಗು ನೆಲಸಿತ್ತು
ನೆಟ್ಟ ನೋಟದಲಿ.

ತಲ್ಲಣಿಸಿತೆನ್ನ ಎದೆ
ನರಳಲಿಲ್ಲವಳು
ಗೋಗರೆದಳವನ ತಾಯ್
ಅತ್ತುದಿಲ್ಲವಳು.
ನಿಜ್ಜೆ ಹೋದನು ನಲ್ಲ
ಅವಳು ನಿರ್ದಿಶಳು;
ಮೂವಗಲು ಮೂರುಳು
ಅವಳಿಗೊಂದಿರುಳು.
ಹಗಲೇನು ?—ಇರುಳೇನು ?
ಕಣ್ಮಿಚ್ಚಲಿಲ್ಲ;
ಶೂನ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿ ನೆಟ್ಟು
ಕಂಡಳವಳಿಲ್ಲ.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ ಮೂಡೆ

ನನ್ನ ಬಾಗಿಲಲಿ

ಅವಳು ನಿಂದುದ ಕಂಡೆ

ಚಿತ್ರದಂದದಲಿ.

ಆಗ ಕೇಳಿದೆನಳಲ

ಸೀಳಿಬಂದುಸಿರ

“ ಕಡೆಯುವರ ಕಲ್ಲಿನಲಿ

ನನ್ನವನ ಹೆಸರ?”

ಮರುವಗಲು ನಾನೊಂದು

ಮಿದುಗಲ್ಲನಾಯ್ದು

ಕೈಗೆ ಚಾಣವ ಕೊಂಡು

ಅಂತಿಂತು ಹೊಯ್ದು

ಕಜ್ಜ ಕಣಿಯಾಗಿರಲು

ಮೆಲ್ಲನೊಕಸುಳಿಡು

ಬಂದು ಕ್ಕಳಿಪಳು. ಅವಳು

ಕಲ್ಲ ಬಳಿಸಾಡೆನಗ.

ಕಲ್ಲಿನಲಿ ನಾನವಳ
 ಸ್ತ್ರಿಯತಮನ ಹೆಸರ
 ದಿನದಿನವು ಕಡೆಯುತಿರೆ
 ಒಂದಿನಿತು ಉಸಿರ
 ಸೂಸದೆಯೆ ಗೊಂಬೆಯೆನೆ
 ಕುಳಿತು ನೋಡುವಳು
 ಕಡೆದುದನು ಕಣ್ಮರಣ
 ದಿಂದ ತೀಡುವಳು,
 ತುಟಿ ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲವಳು
 ಪಿಟ್ಟೆನ್ನಲಿಲ್ಲ,
 ಕಲ್ಲಿನಲಿ ಕೀಲಿಸಿದ
 ಕಣ್ಣಲುಗಲಿಲ್ಲ,
 ನೋಡುತಿದಳು ಅವಳು
 ನೆಟ್ಟ ನೋಟದಲಿ
 ದಿಟ್ಟಿಯಿಂದಾ ಶಿಲೆಯ
 ಸೀಳುವಂದದಲಿ.
 ಕಂಡರಿಸುತಿರೆ ಕಲ್ಲ
 ನನ್ನ ಕೈಯುಳಿಯು

ಅದರ ಮೊನೆಯನು ಮೀರಿ
ಜವನ ಕೈಯುಳಿಯು
ಕೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು ಅವಳ
ಘಂಟರಾಳದಲಿ
ನುಡಿದುವಿಂತೆರಡು ಉಳಿ
ತಾಳಮೇಳದಲಿ.

ಕೊನೆಯ ಕಂಡಿತು ಕಾರ್ಯ
ಇಟ್ಟೆ ಸುತ್ತಿಗಿಯ;
ಶಾಂತಿ ಕೈಸಾರಿತೆನೆ
ಅವಳು ಚಿಂದುಟಿಯ
ತೆರೆದು ಮೆಲನುಸುರಿದಳು
ನಾ ಕೊರೆದ ಹೆಸರ
ಎದೆಯ ಒಲವನು ಸುರಿದ
ಪ್ರಿಯತಮನ ಹೆಸರ
ಹೊರಹೊರಡಿಸಿದಳಿಂತು
ಬಂಧಿಸಿದ ಉಸಿರ.

ತೆರೆದ ಭಾಗ್ಯ ಧಾಟಿ

ಎದೆಯ ಹೊರೆಯಿಳುಹಿ
ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಳು ಅವಳು
ಬರಲಿಲ್ಲ ಮರಳಿ.

ದಿನ ಉರುಳಿ ದಿನ ಬಂತು
ಎಂದಿನಂದದಲಿ

ಜವನ ಗೆಯ್ಯೆಯ ಸುದ್ದಿ
ಬಂತು ಜತೆಯಲ್ಲಿ.

ಅವಳ ನಲ್ಲನ ಹೆಸರ
ಕಡೆದ ರೀತಿಯಲಿ

ಅವಳ ಹೆಸರನು ಕೊರೆಯೆ
ಕಲ್ಲೆದೆಯಲ್ಲಿ

ಬಂದಿತೆನಗಂದು ಕರೆ
ಸಿಡಿಲ ಮಾಳ್ವೆಯಲಿ.

ತಿರುಗದ ಬೀಸುವಕಲ್ಲಿಗೆ

ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲೆ ನೀ ಪ್ರಾಸದ ಹಿನ್ನೆಲೆ
ಗರತಿಯ ಹಾಡಿನ ಒರತೆ ನೀನು!
ಯಂತ್ರದ ಯುಗದಲಿ ಅಂತರಂಗವ ಕೇಳಿ-
ರಿಲ್ಲೆಂದು ನೀ ಸುಮ್ಮನಾದೆಯೇನು?

ಮನೆಯಲಿ ನೀ ದನಿಬೋರಲು ಗಂಧರ್ವ
ಗಾನವೆ ಇಳೆಗಿಳಿದಾಡುತ್ತಿತ್ತು
ಮಂಗಳೆಯರ ದನಿ ಮಾದನಿಗೊಡಲಾಗ
ಮಂಗಳ ಮನದಲಿ ಮೂಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಬೆಳಗಿನ ಸುಳಿಗಾಳಿ ನಿನ್ನ ಹುಮ್ಮಸ ತಾಳಿ
ಜೀವಕೋಟಿಗೆ ಭಾವ ಬೀರುತಿತ್ತು
ಕೈಯ ಸೂಟಿಗೆ ಕಲ್ಲು ಗರಗರ ತಿರುಗಲು
ಬಾಳಿಗೆ ಹೊಸ ಕಳೆ ಏರುತಿತ್ತು.

ನಿನ್ನ ಸಂಗದಿ ಸುರಿದೆ ಸಂಗೀತ ರಸದಲಿ
ಜಗವೆಲ್ಲ ಹಗುರಾಗಿ ತೇಲುತ್ತಿತ್ತು
ರಸಿಕರ ಕಣ್ಣುಂದೆ ಚಿಂದಿರ ಲೋಕವೆ
ತೆರೆದಂತೆ ಮೈ ನವಿರೇಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಮುಕ್ಕು ಮುಕ್ಕಿನಕೂಡ ಚೊಕ್ಕು ಚೊಕ್ಕಿನ ತಾನ
ಹೆಂಗಳ ಕೊರಳಿಂದ ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿತ್ತು
ಸಕ್ಕರೆ ನಿಧಿಯಿಂದೆಚ್ಚತ್ತ ಮಕ್ಕಳ
ಮನದಲಿ ಮಂದಾರವರಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಇತ್ತೀಚೆ ನೀ ನಾಚಿ ಹೀಗೇಕೆ ತುಟಿ ಮುಚ್ಚಿ
ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಒರಗಿಹೆ ಮರೆತು ಸುಖ ?
ಮೊದಲಿನಂದವಿ ಮತ್ತೆ ದನಿಯಿತ್ತಿ ಹಾಡೀಳು
ತೆರೆಯಲಿ ಹಿಂದಿನ ಇಂದ್ರಲೋಕ.

ದಿವ್ಯ ಸ್ವರ್ಗ

ಎಲ್ಲಿ ಇಹುದು ದಿವ್ಯ ಸ್ವರ್ಗ
ಎಂದು ಹಿಗ್ಗ ಕರೆವುದು ?
ಜೀವದಲ್ಲಿ ಭಾವದಲ್ಲಿ
ರಂಗವಲ್ಲಿ ಬರೆವುದು ?
ನಂದನವನು ತೆರೆವುದು ?

ಮೂಡಲಲ್ಲಿ ಮುಗಿಲ ಸೋಂಕಿ
ರಾಗ ರಂಗ ಮೆರೆವೊಲು
ಇರುಳಿನೆದೆಯ ಸೋಂಕಿ ನಗೆಯ
ತಾರೆಗಳಲಿ ತೆರೆವೊಲು
ನಮ್ಮನೆಂದು ಮೆರೆವುದು ?

ಕೀಳು ಬಗೆಯ ಬಾಳ ಹೊಗೆಯ-
ನೆಂದು ದೂರಗೈವುದು ?
ಎದೆಯ ಒಲವ, ನಿಜದ ಛಲವ-
ನೆಂದು ಎತ್ತಿ ನಿಲಿವುದು ?-
ಹಿತಕೆ ಹಿತವ ಸಲಿವುದು ?

ಸ್ವರ್ಶದಿಂದ್ರ ಜಾಲದಿಂದ

ಸೃಷ್ಟಿ ಅರಳಿ ನಂದಿದೆ

ಬುವಿಯು ಬಾನು, ಯಾವುದೇನು?—

ಹೊಸತು ರಸದಿ ಮಿಂದಿದೆ

ಬಾಳನಣಕಿಪಂತಿದೆ.

ದಿವ್ಯ ಸ್ವರ್ಶ ಪಡೆದು ಚಂದ್ರ

ಗೈವನನ್ಮುತ ಲೀಲೆಯ,

ಅಂತೆ ಸೂರ್ಯನದನು ಪಡೆದು

ಸುರಿವ ಕಿರಣ ಮಾಲೆಯ;

ಜೀವಕೆಂದು ಆ ನಯ ?

ಕಂಡು ಕಂಡು ಸುಮ್ಮನಿಹುದು

ಏನು ಚೆಂದ ?- ಏಳುವಾ

ತನುಪ ಮನನ ಹಸನಗೈದು

ಬಲುಮೆಗೊಲಿವ ಸ್ವರ್ಶವ

ಇಂದೆ ಇದಿರುಗೊಳ್ಳುವ.

ಮೇಘೋಪಾಸನೆ

ಕರುಣಾ ಜಲದಿಂದ ತುಂಬಿ

ತುಳುಕಿ ಬನ್ನಿರೇ.

ಬೆಂದು ಬಿಂದು ಹೋದ ನೆಲ,

ನೊಂದು ಕೈಯ ಮುಗಿದ ಜನ

ಕರೆಯುತ್ತಿಹುದು : ಒಡಲ ಜಲ

ಸುರಿದು ಬನ್ನಿರೇ.

ಜನದಿ ಜನಕೆ ಇಹುದೆ ನಯ ?

ಎದ್ದು ಕುಣಿಯುತ್ತಿಹುದು ಭಯ !

ಆಸೆಯೊಂದೆ ನಿಮ್ಮ ದಯ

ಅದನೆ ತನ್ನಿರೇ.

ತಂಪ ಸೊಂಪ ತಳೆಯಲಿಳೆ

ನೆಗೆಯೆ ಬತ್ತಿಹೋದ ಸೆಲೆ

ಹಾಡಿ ಹರಿಯೆ ಹಳ್ಳಹೊಳೆ

ಇಳಿದು ಬನ್ನಿರೇ.

ಹಸಿರು ಹಸಿರು ಜೊಮ್ಮೆ ಬೆಳೆ
ಸುಳಿಯೆ ಮೊಗದಿ ಮೊಗದಿ ಕಳೆ
ಮೂಡಿ ಮನದಿ ಮನದಿ ಕೆಳೆ
ತುಳುಕಿ ಬನ್ನಿರೇ.

ನೋಡಗಳ ಹಾಡು

ಕಡಲೀಗೆ ಸಾರೇವು
ನೀರನ್ನು ಹೀರೇವು
ಆಗಸಕೇರೇವು
ಏರೇವು

ಆಕಾರ ತೋರೇವು
ತೋರೇವು.

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮೂಡೇವು
ಒಂದೆಡೆ ಕೂಡೇವು
ಚಕ್ಕಂದವಾಡೇವು
ಆಡೇವು

ಹಿಂದಾಗಿ ಮುಂದಾಗಿ
ಓಡೇವು.

ಒಂದು ಹತ್ತಾದೇವು
ಹತ್ತು ಒಂದಾದೇವು
ಬಹುರೂಪ ತಳೆದೇವು
ತಳೆದೇವು

ಬಯಲಿಗೆ ಬಣ್ಣವ
ಬರೆದೇವು.

ತಿಂಗಳ ಹೊನಲಲ್ಲಿ
ಹರಿಗೋಲ ಹೋಲೇವು
ತೇಲೇವು ತೇಲೇವು
ತೇಲೇವು

ಲೀಲಿಯ ಜಾಲವ
ನೇದೇವು.

ಒನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹಗಲಲ್ಲಿ
ಬೆಳಕನ್ನೆ ಕುಡಿದೇವು
ಒಡಲಲ್ಲಿ ಕಡೆದೇವು
ಕಡೆದೇವು

ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲನ್ನು
ಪಡೆದೇವು.

ಸರಸಕೆ ಮೆಚ್ಚೇವು
ಇರುಳ ಕಣ್ಣುಚ್ಚೇವು
ಆಗಾಗ ಬಿಚ್ಚೇವು
ಬಿಚ್ಚೇವು
ಚಿಕ್ಕೆಯ ದೀವಿಗೆ
ಹಚ್ಚೇವು.

ಕರುನಾಡ ಹೊಕ್ಕೇವು
ಸೊಬಗಿಗೆ ಸಿಕ್ಕೇವು
ಮಿಂಚನ್ನೆ ನಕ್ಕೇವು
ನಕ್ಕೇವು
ಗುಡುಗಿನ ಕೇಕೆಯು
ಹಾಕೇವು.

ಬಿಮ್ಮನೆ ಬೀಗೇವು
ಒಡಲನ್ನು ತೂಗೇವು
ಬಾಳನ್ನು ನೂಗೇವು
ನೂಗೇವು
ಮೆಲ್ಲನೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ
ಸಾಗೇವು.

ಹರಿದೇವು ಮೆರೆದೇವು
ಎಷ್ಟೊಂದು ಮೆರೆದೇವು
ಒಡಲನ್ನು ತೆರೆದೇವು
ತೆರೆದೇವು
ಭೂಮಿಗೆ ಮುತ್ತನ್ನೆ
ಸುರಿದೇವು.

ಮುತ್ತನ್ನು ಕಳಿಸೇವು
ಮುತ್ತನ್ನು ಬಿಳಿಸೇವು
ತೃಪ್ತಿಯ ಸುಳಿಸೇವು
ಸುಳಿಸೇವು

ಬಾಳಿನ ಬಾವುಟ
ನಿಲಿಸೇವು.

ಬಂದ ಮಳೆ ನಿಂದಮೇಲೆ

ಮಳೆಯು ಬಂದು ನಿಂದಿರುವ
ಚಿಬುವ ನೋಡು ನೀರೆ !

ಜಿಂದ ಭೂಮಿಗಳಿಡಿದುದು
ಮುಗಿಲಿನೊಡಲ ತಂಪು
ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿಹುದು
ತೊಯ್ದ ನೆಲದ ಕಂಪು
ಹತ್ತು ದೆಸೆಗೆ ಹರಡಿಹುದು
ಏನೋ ಸೊಂಪು ಸೊಂಪು

ನೆಲವ ತಣಿಸಿ ನಿಂದ ಜಲ
ಹೊಳೆವುದೇನು ಚಿಂದ
ಜಲದಿ ಮಿಂದು ಮಿಸುಪ ನೆಲ
ಹೊಸತು ಹೆಣ್ಣಿನಂದ !
ಮೇಲೆ ಎಸೆವ ಗಗನ ತಲ
ನಗುವುದೊಲವಿನಿಂದ.

ಬಿಸಿಲು ಬಲೆಯ ನೆಯ್ವಿಹುದು
ಬನದ ರಂಗದಲ್ಲಿ
ಹಸಿರು ಜಸವ ತೂಗಿಹುದು
ತೊನೆನ ತೊಂಗೆಯಲ್ಲಿ
ಹೊಸತು ಜೀವ ಜೀಕಿಹುದು
ಅಂಗ ಅಂಗದಲ್ಲಿ

ಮನವು ಹುಟ್ಟಿ ಹಾಕಿಹುದು
ಜಲತರಂಗದಲ್ಲಿ
ಸ್ವಪ್ನಸೀಮೆ ತೆರೆದಿಹುದು
ಸ್ವರ್ಣವರ್ಣದಲ್ಲಿ
ಹರ್ಷ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿಹುದು
ನೃತ್ಯಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ

ಹಸನುಗೈದ ನೆಲಕೆ ಹದ
ಜಲದ ಬಲದಿ ಸಾರೆ
ಜನದ ಬನದ ಮನದ ಮುದ
ಮೇರೆಯ್ನಿ ಮೀರೆ
ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಚಿನ್ನದೆಳೆ
ಬಾರದೇನೆ ನೀರೆ?

ಪುಲಕಿಸಿಹುದು ಇಳಿಗೆ ಇಳೆ
ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಬಾಲೆ
ಮೊಗದ ಮೊಗದ ನಗೆಯ ಕಳೆ
ಮಳೆಯು ಹೆಣೆದ ಮಾಲೆ!
ಇದಕೆ ಸರಿಯೆ ಬೀರೆ ಕಲೆ!
ಇದುವೆ ಜೀವ ಲೀಲೆ.

ರಂಗೋಲಿ

ನೀ ಹೊಯ್ಯ ಬಾ ನೀರೆ ರಂಗೋಲಿ.

ಜಗದ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬಗೆಯ ರಂಗನು ಚೆಲ್ಲಿ
ನೀ ಹೊಯ್ಯ ಬಾ ನೀರೆ ರಂಗೋಲಿ
ನಿನ್ನಂತರಂಗದ ರೀತಿ ನೀತಿಯ ರಂಗು
ಕಂಗೊಳಿಸುವೊಲಿಡು ರಂಗೋಲಿ.

ಮುಂಜಾವದೊಡಲಿಂದ ಸಂಜೆಯ ಮಡಿಲಿಂದ
ತಿರಿ ತಂದು ಬರೆ ನಲ್ಲೆ ರಂಗೋಲಿ
ಇರುಳು ಚಂದ್ರನ ಬೀಡಿ ಹೊಳೆವ ತಾರೆಯ ನೋಡಿ
ತಿರೆಯ ತೀರದಿ ಚೆಲ್ಲಿ ರಂಗೋಲಿ.

ಬೆಳುದಿಂಗಳಿಳಿವಂತೆ ಬನಸಿರಿ ತೆರೆವಂತೆ
ಹೂ ನಗೆ ಹರಡಲಿ ರಂಗೋಲಿ
ಅಂದದ ಜಂದದ ನಂದನ ತೋಟದ
ಸಿರಿಯನ್ನು ಹರಹಲಿ ಇದಿರಲ್ಲಿ

ಪೊಡನಿಯ ತಿರುಳನ್ನೆ ಬೆಡಗಿನ ಬೆರಳಲ್ಲಿ
ಹಿಡಿದು ನೀನಿಡು ನೀರೆ ರಂಗೋಲಿ
ಸುಗ್ಗಿಯ ಸಮಯದಿ ಹಿಗ್ಗಿನ ಬನದಲ್ಲಿ
ತೀಡಿದಂತಾಗಲಿ ತೆಂಗಾಳಿ

ನುಡಿಬಳ್ಳಿ ನಡೆಬಳ್ಳಿ ಒಂದೊಂದು ಹೂಬಳ್ಳಿ
ದಾಂಗುಡಿಗೊಳ್ಳಲಿ ರಂಗೋಲಿ
"೦೦" ಂಳ್ಳಿಗೆ ಹಬ್ಬಿ ಹೂವು ಹೂವನು ತಬ್ಬಿ
ಎಲನಿನ ಬಲೆನೆಯ್ಯಲಿಳೆಯಲ್ಲಿ

ಃಟ ಕೈಯೋಟಿ ಮನದ ಮಂಗಳ ಸೂತ್ರ-
ನನೆ ಚಿತ್ರಿಸುವೊಲಿಡು ರಂಗೋಲಿ
ಪರಿಶುದ್ಧ ಜೀವನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಲಿ
ಮಂಗಳಾಂಗಿಯೆ ನಿನ್ನ ರಂಗೋಲಿ

ಜೀವದ ಸುಳುವಿರಲಿ ಭಾವದ ಹೊಳವಿರಲಿ
ಅನುಭಾವದುಯ್ಯಾಲೆ ತೂಗಿರಲಿ
ಸ್ಥೂಲದಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಿ ಕಾರಣ ಲೋಕದಿ
ತೋರಣ ಗಟ್ಟಲಿ ರಂಗೋಲಿ.

ಮಾಜದೆ ಮರೆಸದೆ ನೈಜದಿ ಸಾಗುವ
ಸಾಜದ ಸಂಸಾರ ರಂಗೋಲಿ
ಜೀವನದುದ್ಧಕು ಚಿನ್ನದ ಗೆರೆ ಎಳೆ
ಸಿಂಗಾರವಾಗಲಿ ರಂಗೋಲಿ

ಭಾರತ ಜನನಿಯ, ಅಂತೆ ಕನ್ನಡ ತಾಯ
ಅಡಿಯಲಿ ಸುಳಿಯಲಿ ರಂಗೋಲಿ
“ಇದು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಸಂಪದ ನೋಡೆಂದು”
ಬರೆದು ತೋರುವೊಲಿಡು ರಂಗೋಲಿ.

ನೀಲ

ಮೇಲೆ ಮುಗಿಲಿನ ನೀಲ ಕೆಳಗೋ
ತಿಳಿಗೊಳದ ತಿಳಿ ನೀಲವು
ನೀಲದಾವರಣದಲ್ಲಿ ತೇಲಿದೆ
ಜಡ ಜಗದ ಸಂಭಾರವು.

ಇಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಡೆ ಕೆರೆಯ ನೀಲದಿ
ಮುಗಿಲ ನೀಲವೆ ಕರಗಿದೆ
ಹಿರಿದು ಕಿರಿದರೊಳೊಂದುವೆರಿದಿದೆ;
ಸಮಸಮಾಧಿಯೊಳೊರಗಿದೆ.

ಬಾನೊಳಲೆವುದೊ ಅಲೆಯವಿಹುದೋ
ಎನುವೊಲಿಹ ಬಿಳಿ ವೋಡವು
ಕೊಳದ ಹಂಸಿಯ ಹೋಲಿ ತೇಲಿದೆ
ಸುಳಿಯಲೋ ಬಿಡಲೆನುವೊಲು.

ಸರಸಿಯಲಿ ನಿಜ ನೀಲ ರೂಪವ
ಕಾಣಲೆಳಸಿತೊ ತಾನೆನೆ
ಮುಗಿಲು ಸಾಸಿರ ತಾರೆಗಂಗಳ
ಬಿಚ್ಚಿ ಬೀರಿದೆ ಬೆರಗನೆ.

ಮೌನ ನೀಲದಿ ಬೆರೆದಿರುವುದೋ

ನೀಲ ಮೌನದಿ ನೆರೆದುದೋ !

ಏನೆ ಇರಲದು; ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ

ಸಂಜೆ ಸಂದಿದೆ ಕಾಣದೋ.

ಬಯಲನಾಳುವ ನೀಲ ಮೌನವೆ

ಬಗೆಗೊಳದಿ ಮಾರ್ಪೊಳೆದು ಬಾ

ಜೀವನದ ಜಂಜಡವ ಮಾಣಿಸಿ

ಸಮರಸದೊಳದನೆರೆದು ಬಾ

ಕರೆವನೇ ಅವ !

ಮುಗಿಲೊಳವ ಅಡಗಿರುವನೆ

ಕರೆವನೇ ಅವ ?

ಇರುಳ ಸಮಯ ಸಾಧಿಸುವ

ಚಿಕ್ಕೆಗಣ್ಣು ಹಾರಿಸುವ

ಎಂತೋ ಏನೋ ತುಳುಕಿಸುವ

ಅಂತರಂಗವ !

ಕೆಳೆಯ ಬಿಳಿಸಿ ತವಕಗೊಳಿಸಿ ಸರಿವನೇ ಅವ.

ಚಂದ್ರ ಕಿರಣ ಕರೆವನವ

ಮಂದಹಾಸ ಮೆರೆವನವ

ನನ್ನ ಮನದ ಮಂದಿರವ

ತೆರೆವನೇ ಅವ

ತನ್ನ ಮಕುಟ ಮಣಿಯ ತೋರಿ ತೊರೆವನೇ ಆನ.

ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಸುಳಿವನವ
ಬೈಗು-ಬಲೆಯೊಳಿವನವ
ರಂಗುದುಟಿಯ ಸಿಂಗರನ

ಮೆರೆವನೇ ಅವ

ಇಣಕಿ ಮಿಣುಕಿ ಬಗೆಯ ಕೆಣಕಿ ಸರಿವನೇ ಅವ.

ಮೇಘದಳವ ಮೇಳಿಸುವ

ಇಂದ್ರಧನುವ ನೇರಿಸುವ
ಕೋಟಿ ಕೋಲುಗಳ ನೆಸೆದು

ಇರಿವನೇ ಅವ

ಮರಳ ಮರಳಿ ಹಳೆಯ ಗಾಯ ತೆರೆವನೇ ಅವೆ.

ಕಾಯ ಕಾಂತಿಯನು ಸುರಿವ

ಮನವ ಮೇಲಕೇರಿಸುವ

ನೀಲದಲ್ಲಿ ತೇಲಿಸುವ

ನನ್ನ ಚಿತ್ತವ.

ರೂಪರಹಿತನಾದ ಚೆಲುವ ಕರೆವನೇ ಅವ.

ನೂರು ರೂಫೆ ರೂಪಿಸುವ

ರಾಗ ರಾಗ ರಂಗಿಸುವ

ಭಾವ ಭಾವ ದೀಪಿಸುವ

ಕರೆವನೇ ಅವ

ಮುಗಿಲಿಗೆನ್ನ ಮರುಳುಗೊಳಿಸಿ ಮರೆವನೇ ಅವ.

ಲಹರಿಗೆನ್ನ ಸಿಲುಕಿಸುವ

ತಾರೆಯಾಚೆ ಅಲೆಯಿಸುವ

ಯಾವ ದಡಕೆ ನಿಲುಕಿಸುವ

ಹರಿವ ಜೀವನ ?.

ನೀಲದಾಳಕಿಳಿದು ನೆಲೆಯು ಅರಿವನಾರವ ?

ಚೆಲುವೆಗಲ್ಲ, ಚೆಲುವಿಗೆ

ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ನಾ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ನೀ

ಮೂಡಿ ಮೂಡಿ ಬಂದೆ

ಕಣ್ಣಿಗದು ಏನೊ ಏನೊ ತಂದೆ

ಮನಕೆ ನೀ ವೋಡಿ ಮಾಡಿ ಬಂದೆ

ನಿನ್ನ ನೋಡಿ ತಂತಾನೆ ಮಿಡಿದಿತ್ತೀ ನನ್ನ ಜೀವನಾಡಿ

ನಿಲ್ಲ ನೀ ಹೀಂಗ ಹಿಗ್ಗ ತೋಡಿ.

ನಲವು ಜಲವು ಬಿತ್ತರದ ಬಾನು

ಅದೊ! ನಿನ್ನ ಕರೆಯಲೆಂದು

ನಿನ್ನದೇ ರೂಪ ಬರೆಯಲೆಂದು

ನಿಂತಿಹವು ಅಂದು ಇಂದು ಎಂದು

ನಿನ್ನ ಸಂಗದಲಿ ರಂಗು ರಂಗು ರಂಗಾಯ್ತು ಸಕಲ ಸೃಷ್ಟಿ!

ರಂಗಿನಲಿ ಗುಂಗು ಆಯ್ತು ದೃಷ್ಟಿ.

ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಬೆಳಕು ಹರಿಯೆ ತುಳು

ಕುವುದು ನಿನ್ನ ಬೆಳಕು

ನಡುವೆ ಚೆಂದುಟಿಯ ಕೆಂಪು ಝುಳುಕು

ತುಂಬಿದಾನಂದ ರಸದ ತುಳುಕು

ರಾಗವಾಗಿ ತಾ ಸಾಗಿಬರಲು ಅನುರಾಗ ಬೆರೆವುದಲ್ಲೆ

ಬೆಳಕೆ ಹಾಡಾಗಿ ಹರಿವುದಲ್ಲೆ!

ಇರುಳು -ಚಂದಿರನ ಕಿರಣ ಸರಣಿಯಲಿ .

ಇಳಿದು ಇಳಿದು ಬರುವೆ

ಮನಕೆ ನೀ ಮದಿರೆಯನ್ನೆ ತರುವೆ!

ಚಣವಿ ಚಿತ್ತವನು ಸೂರೆಗೊಳುವೆ

ನಿನ್ನ ಮುಗುಳು ನಗೆ ಸೋಂಕೆ ಸಾಕು ಮಿಡಿಯುವುದು ಎದೆಯ ವೀಣೆ

ನಿನಗೆ ಸರಿ ಯಾರು? - ಹೇಳು ಜಾಣೆ,

ಚಪಲ ಚಿಗರಿಯಾ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನಿನ

ಕಣ್ಣು ಕಂಡೆ ಕನ್ನೆ

ನಿನ್ನ ಚಾಪಲ್ಯ ಕಂಡೆ ಚಿನ್ನೆ .

ನಿನಗೆ ಸೆರೆಯಾಯ್ತು ಜಗದ ಕಣ್ಣೆ !

ನಿನಗೆ ಒಲಿದ ಬಗೆ ಚಿಗರಿಯಾಗಿ ತೇಲಿತ್ತು ಮುಗಿಲಿನೆಡೆಗೆ

ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು ಮಾಯೆಯೊಳಗೆ.

ದಿನದ ಮೇಲೆ ದಿನ ಉರುಳಿ ಹೋದರೂ

ನಿತ್ಯ ಹಾಸ ಸೂಸಿ

ನಿಲ್ಲುವುದು ನಿನ್ನ ರೂಪ ರಾಶಿ

ಕರೆದು ಯುಗಯುಗವ ಕೈಯ ಬೀಸಿ

ನಿತ್ಯ ನಿತ್ಯ ಹೊಸ ಮುಸುಕನೆತ್ತಿ ತೊರುವೆಯೆ ನಿನ್ನ ಮೊಗವ

ಜುಮ್ಮು ಜುಮ್ಮೆನಿಸಿ ಜಗಕೆ ಜಗವ

ವೃಣ್ಯಸದನೆ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರ ಕುಂ.

ಕುಮದ ತಿಲಕ ನಿನಗೆ!

ಭಾಗ್ಯದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನೀನು ಮನೆಗೆ

ಮಂಗಳ ಗೌರಿ ಬಾರೆ ಮನಕೆ

ಬೆಳ್ಳಿ ಚಿಕ್ಕೆ ಮೂಗುತಿಯ ಹರಳು ಚಕಚಕನೆ ಹೊಳೆವುದಲ್ಲೆ

ನೀನೆ ಸಿಂಗರದ ಸೂತ್ರ ನಲ್ಲೆ!

ಸೃಷ್ಟಿದೇವಿಯ ಪೂಜೆ

ಪೂಜಿಸುವಳು ಪೃಥಿವಿವೇವಿ ಹಗಲು ಇರುಳು ದೇವನ
ಹೊನಲುಗೊಂಡು ಹರಿವುದವಳ ಪರಮ ಪ್ರೇಮ ಭಾವನಾ
ನೋಡಿ ನಲಿಯೆ ಮೂಡಿ ಬಹುದು ಮನವಿ ವಿಮಲ ಪ್ರೇರಣ

ಓಸರಿಸುವಳವಳು ಮೆಲನೆ ಮೆಲನೆ ಇರುಳ ತೆರೆಯನು
ತೆರೆವಳವಳು ತಿಳಿಯ ಬಗೆಯು ಮೆರೆವ ಮೊಗದ ಸಿರಿಯನು
ಹರಿಯಿಸುವಳು ಹಗಲು ಗಣ್ಣ ಬಿಚ್ಚಿ ಬೆಳಕು-ತೊರೆಯನು

ಮೀವಳವಳು ಸುತ್ತವರಿದ ತಿಳಿಯ ನೀಲಗಡಲಿ
ಭಕ್ತಿಸವ ತೆರೆ ತೆರೆ ತೆರೆ ತೀನಿಕೊಳುವಳೆದೆಯಲಿ
ಶುಚಿಯನಾಂತು ನಿಲುವಳಿಂತು ದೇವಿ ದೇವನಡಿಯಲಿ

ಕರುಳಲತೆಯ ಹೂವ ಬಿಡಿಸಿ ದೇವನಡಿಗೇ ಇಡುವಳು
ಉಸುರಿನಲ್ಲಿ ಕುಸುಮಗಂಧ ಸೂಸಿ ಧೂಪ ಕೊಡುವಳು
ತನ್ನ ಸೊತ್ತನೆಲ್ಲ ಪುರುಷಗಿತ್ತು ಹರುಷ ಪಡುವಳು

ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಳು ಹಕ್ಕಿಗೊರಲ ಕೊರಲ ಸರವ ತೀಡುತ
ಕೀರ್ತಿಸುವಳು ನೂರು ನೂರು ಸರದಿ ಗೀತ ಹಾಡುತ
ರಾಗದಲ್ಲಿ ರಾಗ ತೋಡಿ ಅವನೊಳೊಂದುಗೂಡುತ.

ಹಗಲು ಜಾರಿ ಪೂಜೆಯೋಜೆ ಕೀಲಿಸುವುದು ಕಂಗಳ
ಹೊನ್ನ ಕಳಸ ರನ್ನದೀಪದೊಡನೆ ನಡೆವ ಮಂಗಳ
ಎಸೆಯಲದನೆ ಬಿಂಬಿಸುವುದು ಸಂಜೆ ಮುಗಿಲಿನಂಗಳ

ದೇವಿ ಪಡೆದ ಭಾವಲಹರಿ ಘನಿಸಿ ರಜನಿ ರೂಪವ
ತಳೆಯೆ ಧ್ಯಾನ ಭೇದಿಸುವುದು ನೀಲದಂತರಾಳವ
ಬೆಳಗಿ ನಿಲುವರಾಗ ಚಿಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರರವಳ ಚಿತ್ತವ!

ದಿವ್ಯ ಜ್ಯೋತಿ

ತಿಳಿ ನೀಲದಲ್ಲಿ ತಾ ನೀಲವಾಗಿ ಅವ ಹೋದ ದೂರ ದೂರ
ಬೆಳಗಿಹುದು ಇಲ್ಲಿ ಅವ ಬಿಟ್ಟ ಬೆಳಕು; ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಏಕೆ ಬಾರ ?

ಅಂದು ಸಂಜೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ದೇವಮಂದಿರದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ
ಆಚೆ ಈಚೆ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರಲಿ ಮೈಯಭಾರ ಚೆಲ್ಲಿ
ಜಗದ ಕರುಣ ನಡೆವಂತೆ ನಡೆದು ಮಂದಿರದ ಪೀಠವೇರಿ
ನಿಂದನಿಲ್ಲೋ! - ಜಡವುಳಿದು ಜೀವವೊಂದಾಯ್ತು ದೇವನಲ್ಲಿ.

ಎಸೆದಗುಂಡಿಗಾ ಕುಸಿದ ದೇಹದಲಿ ನಿಮಲ ರಕ್ತ ಚೆಲ್ಲಿ
ಮೀಯಿಸಿತ್ತು ಈ ಜಗದ ಮನವನೇ ಶೋಕ ಜಲಧಿಯಲ್ಲಿ
ಮುಗಿದ ಕೈಯು ಮುಗಿದಂತೆ ಇತ್ತು; ನೆಲಿಸಿತ್ತು ಕ್ಷಮೆಯು ಮೊಗದಿ
ಎದೆಯೊಳಂಥ ತಿಳಿಭಾವವಿತ್ತು! ಅದನಾವ ಬಲ್ಲ ಜಗದಿ ?

ಹೋದ ಹೋದನನ ತ್ಯಾಗಜೀವನದ ತುತ್ತ ತುದಿಯನೇರಿ
ಏರಿ ಏರಿದೊಲು ಅಂತರಂಗದೈಸಿರಿಯ ಜಗಕೆ ತೂರಿ
ಸತ್ಯ ಪ್ರೇಮಗಳ ಸತ್ವವನ್ನೆ ಕಣ್ಣೆದುರು ಎತ್ತಿ ತೋರಿ
ಬೇರೆ ಲೋಕದನುಭಾವ ಬೀರಿ ಅವ ಹೋದನಾವ ದಾರಿ ?

ಎನಿತು ಸರಳ ನುಡಿ, ಎಷ್ಟು ಸಹಜ ನಡೆ, ಮನದ ಮಹತಿಯೇನು !
ಅವನ ಎದೆಯ ಉನ್ನತಿಯ ನಿಲುಕುವುದು ಯಾವ ಗಿರಿಯಸಾನು ?
ಇಹುದೆ ಅವನ ಕರುಣೆಯನು ಧರಣಿಗೆ ಕರಿವಂಥ ಕಾಮಧೇನು ?
ಅವನು ಗೃಹ ಲೀಲೆಯಲಿ ಲಯಸಿತೆಂಥವರ “ ನಾನು-ನಾನು ”.

ತಿಳಿದಿಹುದು ಚಿತ್ತ, ಹರಿದಿಹುದು ನೋಟ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಾನಿನೆಡೆಗೆ
ಆ ಜಾಡ ಹಿಡಿದು ಇಳಿದಂತೆ ಇಹುದು ಬೆಳಕೊಂದು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಗೆ
“ ಎನೆನ್ನು ಭ್ರಾಂತಿ? ಕಾಣದೆಯೆ ಜ್ಯೋತಿ ?” ಎಂಬರುಹು ಮೂಡಲೊಡ
ಬೆಳಕ ನಂಬಿ ನಿಂದಿಹನು ಧೀರ ಎದೆ ತೆರೆದು ನಾಡ ಕರಿಗೆ.

ಮಿತ್ರ ಸಮಾಜ
ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಧ್ಯಯನ
ಕಲಕರ್ನಾಟಕ